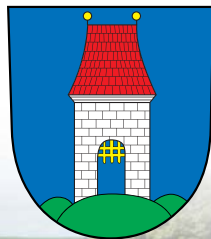

Dřevohostický zpravodaj

Na Setkání obcí mikroregionu Moštěnka nás letos reprezentovali
Jiří Kasperlík, František Seidl, Simona Žalmánková, Richard Torač, Lucie Srovnalová,
Patrik Vybíral, Petra Jakubcová a Pavel Roubalík.

2 - 2012

***Nedělejte si starosti kvůli věcem, o kterých víte,
že s nimi stejně nic neuděláte.***

Jeanne Louise Calmentová

(nar. v r. 1875, zemřela v r. 1997 ve věku 122 let a 164 dny)

Vydavatel:	Městys Dřevohostice, IČ 00301213
Adresa redakce:	Úřad městyse Dřevohostice, Náměstí 74, 751 14 Dřevohostice, příspěvky pošlejte na: ou@drevohostice.cz
Řídí redakční rada ve složení:	Ing. Alena Kopečková, tel. 581 297 913 Stanislav Skýpala, tel. 581 297 911, starosta@drevohostice.cz; Petr Dostál, tel. 581 297 912, mistostarosta@drevohostice.cz; Mgr. Hana Sedlářová, Ludmila Zehnálková, Jiří Kasperlík, Jaroslav Dopita, Jana Josieková, Petr Menšík
Ev. č. u MKČR:	E 12657
Periodicita:	Čtvrtletně
Náklad:	500 ks
Cena:	15 Kč
Místo, datum a číslo vydání:	Dřevohostice, červenec 2012, číslo 2/2012
Grafická úprava a tisk:	Elan spol. s r.o. Přerov
Uzávěrka příštího čísla:	30. 9. 2012

Vážení čtenáři,

první sluneční dny jarního měsíce vyzývaly občany k úklidu domů, zahrádek. Připravené záhonky přijímají semínka mrkve, petržele i další mladé výhonky předpěstované přísady. Pozadu nezůstávají sportovní nadšenci, kteří se plně věnují údržbě svých hřišť. Všichni chtějí být co nejdříve připraveni na jarní sezonu. Stejně tak i pracovníci městyse zahájili úklid veřejných prostranství. Že máme zájem, aby se naše městečko, a to nejen nám, ale i návštěvníkům líbilo, dokazuje celá řada občanů, kteří neváhají přiložit ruku k dílu a upravit si prostranství před svým domem.

Protože se řídíme dle citátu „Nejenom prací živ je člověk“, uskutečnila se řada kulturních akcí např. Slet čarodějnic, Den matek, vystoupení smíšených pěveckých sborů, Dětský den aj. Bližší informace zjistíte uvnitř zpravodaje.

Přes nepříliš radostné zprávy o chování naší politické garnitury je jedna pozitivní, a to schválení Rozpočtového určení daní (RUD) parlamentem. O tomto politickém boji jsem čtenáře pravidelně informoval. Výnos na jednoho obyvatele v současném systému RUD byl 6.600 Kč, v navrhovaném systému RUD 9.100 Kč. Naše městečko by mohlo získat cca o 3 mil. Kč více ze státního rozpočtu. Je naděje, že od 1. ledna 2013 se podstatně zlepší příjmy obcí a měst. Pokud návrh novely schválí rovněž senát, bude to završení snahy a úsilí, které od roku 2006 směřujeme k posílení příjmů samospráv.

V květnu se uskutečnila v obci Veselíčko schůzka se zástupci České pošty – ředitelkou regionu severní Morava ing. Hanou Janowskou a manažerkou obvodu Přerov Ing. Petrou Vlachovou. Tématem bylo rušení provozoven kamenných pošt na vesnicích a příprava nového způsobu systému obsluhy klientů pošty. Návrh je na vznik provozoven „Výdejní místo“ a „Partner“, kde by poštovní služby v omezeném rozsahu byly zajišťovány prostřednictvím zástupců České pošty. Dle připravovaného návrhu bude v našem městečku zachován stávající stav poštovních služeb v objektu na Náměstí.

Koncem června se uskutečnilo již tradiční přijetí žáků Základní školy Dřevohostice, kteří dosahují dlouhodobě výborných studijních výsledků a také výborných umístění na různých sportovních, vědomostních a jiných soutěžích a olympiádách. Slavnostního přijetí se zúčastnily i učitelky Základní školy Dřevohostice Mgr. Eva Luljaková a Mgr. Sylva Matějčiková, které odcházejí na zasloužený odpočinek. Tato významná událost byla zpestřena velmi pěkným vystoupením dětí z mateřské školy.

Vážení čtenáři,

přeji vám krásné letní měsíce obohacené vzpomínkami na dovolenou, načerpání nových sil i pěkné zážitky z kulturních akcí, které jsme pro vás připravili.

*Stanislav Skýpala
starosta*

Sloupek místostarosty

Jaká byla první polovina léta? Že jedete v rychlíku? Nebo dokonce už kupujete vánoční dárky? Rozhodně trochu přibrzďte. A vypněte ten počítač v hlavě. Také si neničte dovolenou s laptopem na klíně. Na lehátku u bazénu se nepracuje, tak zahod'te notebooky a iPady a nechejte se třeba zlákat dobrodružstvím, které si pamatujete z dětských let. Provětrejte kolo nebo vyrazte někam na grilovačku. O dovolené a přes prázdniny je povoleno jen nabírat dech. Nic důležitého vám stejně neuteče. A když, tak vám pár novinek napráskám. Třeba o novém místním varovném systému obyvatelstva, který je zaměřen hlavně na omezování rizik povodní. Hlavní součástí tohoto systému, který byl u nás namontován v průběhu června, bylo vybudování bezdrátového rozhlasu po celé obci v návaznosti na sledování hladiny místních vodních toků. Na chmelínském mostě u soutoku Moštěnky a Bystřičky je k tomu instalována vodoměrná stanice, která hlídá hladinu vody a měla by být schopna informovat všechny krizové štáby v okolí, pokud u nás budou znovu hrozit povodně. Super. Ještě jsme to nezkoušeli, ale mělo by to fungovat. Pro informování občanů je možno využít také poznatků z měření stavu hladiny Bystřičky v obci Lipová a z dalších okolních asi pěti obcí, kde jsou umístěny obdobné vodostanice. Na střeše našeho obecního úřadu je namontován srážkoměr pro měření množství srážek. A když přeteče, tak spustí sirénu. V případě nenadálých jiných událostí budou všichni občané informováni z hlásičů, kterých je po obci umístěno celkem 40 ks. Vysílací pracoviště celého tohoto systému je umístěno na úřadě. Pro dosažení maximální kvality varování je vyměněna i stará rotační siréna za sirénu novou, elektrickou. Celý tento systém je napojen na všechny složky Integrovaného záchranného systému Olomouckého kraje. Moc mě to neu-

klidňuje, potřebovali bychom ještě něco trochu jiného, hlavně znovu vyčistit Bystřičku, v nejkritičtějších místech postavit ochrannou zídku, ale díky alespoň za první krok. Vše je koordinováno a centrálně řízeno z úrovně vyšších, na uvedenou akci byla obdržena dotace z Operačního programu životního prostředí ve výši téměř 1,9 mil. Kč, něco více než 250.000 Kč dofinancuje po posledním odzkoušení celého projektu naše obec.

Myslím si, že už také na veřejnost dostatečně pronikají informace o záměru otevřít na zámku důstojnou místnost, která by měla v datech a obrazech přiblížit významnou osobnost Dřevohostic, Lva kardinála Skrbenského z Hříště, který na zámku prožil koncem 19. století své dětství. Byl to zbožný bohoslovec, který byl vysvěcen na kněze v roce 1889 a tady u nás v dřevohostickém kostele

sloužil v témže roce svou první mši. Z dobových materiálů je možno vyčíst, že se u místního obyvatelstva těšil upřímné lásce a úctě, místní mu říkali „náš pan baron farář“. Dne 15. září 1899 jej jmenoval císař František Josef I. arcibiskupem v Praze, o tři roky později získal Lev Skrbenský červený kardinálský klobouk a v roce 1916 byl zvolen arcibiskupem olomouckým. Zemřel 24. prosince 1938 a pochován je pod hlavní věží domu sv. Václava v Olomouci (obsáhlý životopis L. Skrbenského představil Mgr. Zd. Smiřický v čísle 3-2009 Dřevohostického zpravodaje). Pamětní síň bude umístěna v prvním patře zámku, v prostoru s křížovou klenbou vlevo od schodiště, v těsné blízkosti dřívější zámecké kaple. Budou zde vystaveny kopie listinných a obrazových materiálů se vztahem ke Lvu Skrbenskému, ale i červený Skrbenského ornát a velký obraz s postavou Krista, autentický to předmět ze zámku, uváděný již v inventáři z roku 1764. V neděli 30. září bychom rádi pamětní síň slavnostně otevřeli. Podářilo se nám získat předběžný souhlas k návštěvě od arcibiskupa olomouckého mons. Jana Graubnera a účast na otevření síně potvrdil jeden z posledních potomků rodiny Skrbenských, baron Gobert Skrbenský z Vídně, který si už u nás před čtyřmi lety zasadil strom v aleji kolem zámku. Přijďte se podívat a zhodnotit, nebylo totiž jednoduché náš záměr prosadit a uskutečnit. Stojí za tím spousta jednání s památkáři, elektroprojekty a projekty stavebních úprav, závazné posudky, doporučení, smlouvy o zapůjčení církevního majetku, stavebně historické průzkumy místnosti a teprve pak vlastní stavební práce, které provádíme vlastní silou, tedy silou naší „Rychlé roty“.

Také vám ještě řeknu o rozsáhlých plánech ministerstva práce a sociálních věcí s veřejnou službou. Ministerstvem je delegována na úřady práce pravomoc nabízet nebo doporučovat výkon veřejné služby nezaměstnaným, kteří jsou v evidenci déle než jeden rok. Dlouhodobě nezaměstnaní pak odvádějí práci ve prospěch obce v rozsahu do 20 hodin týdně zdarma nebo vlastně jen za úhradu zdravotního pojištění.

Cílem je omezit nelegální práci, obnovit pracovní návyky u dlouhodobě nezaměstnaných a zvýšit tak jejich možnost uplatnit se na trhu práce. Veřejnou službu lze vykonávat i na území naší obce, v současné době takto zaměstnáváme pět osob a dá se předpokládat, že bychom mohli ještě pár uchazečů přibrat. Veřejná služba však není jen vesta zametače nebo uklízeče veřejného prostranství, u sochy Cyrila a Metoděje na Náměstí se nám velmi osvědčila pomoc při řízení dopravy na přechodu pro chodce. Bezpečnost dětí se markantně zvýšila a zaznamenal jsem příznivé ohlasy i od dospěláků.

Od bezpečnosti na přechodu přejdu k bezpečnosti na komunikaci II/150 vedoucí přes Dřevohostice. V druhé polovině září by se měla provádět generální oprava této vozovky, ovšem pouze v úseku od obloukového mostu po samoobsluhu paní Přidalové. V souvislé vrstvě by zde měla být vyfrézována horní vrstva a položen nový asfaltový koberec. Investorem bude Správa silnic Olomouckého kraje, ovšem z obecního rozpočtu se budou platit obrubníky a nové plechové zábrany mezi vozovkou a chodníkem. Bezpečnost se rozhodně touto opravou zvýší, je jen škoda, že nebude opraven úsek před restaurací Na Špici, který by si pozornost investora také zasloužil. Tak o této opravě a o dalších novinkách vás budu informovat zase příště.

Pěkné léto vám přeje Petr Dostál

Finanční a Kontrolní výbor Zastupitelstva městyse Dřevohostice

Vážení spoluobčané,
tímto si vás dovoluujeme seznámit se zkrácenými verzemi kontrolní činnosti výborů. Všechny zde uvedené informace byly v úplných verzích prezentovány na veřejném zasedání Zastupitelstva městyse Dřevohostice 27. 6. 2012.

Datum kontroly: 6. 6. 2012 , Čas: 16:00–17:30 hod.

Při kontrole byly předloženy kontrolní výboru tyto doklady:

Kontrola plnění Usnesení z 10. zasedání Zastupitelstva městyse Dřevohostice dne 29. 3. 2012.

Kontrolní výbor neměl výhrady k předloženým materiálům.

Kontrola plnění Usnesení Rady městyse Dřevohostice od zápisu č. 31 ze dne 6. 2. 2012.

Byly předloženy zápisy: č.32 ze dne 20. 2. 2012, č. 33 ze dne 14. 3. 2012, č. 34 ze dne 2. 4. 2012, č. 35 ze dne 23. 4. 2012- bez výhrad.

Kontrola směrnic a provozních řádů pro rok 2012.

Byly předloženy:

- u Směrnice pro poskytování osobních a ochranných pracovních prostředků a nápojů.
- u Tržní řád městyse Dřevohostice.
- u Provozní řád místa pro dočasné shromažďování stavební sutě – Kuřím.

Proběhla diskuze nad předloženými materiály – bez výhrad.

Doporučení:

Dále proběhla diskuze nad Návrhem Zadání Změny č. 4 územního plánu obce Dřevohostice.

Předmětem řešení je i žádost na prověření možnosti vytýčení dalších ploch k bydlení splňující požadavky vyhlášky č. 501/2006 Sb.

Kontrolní výbor doporučil zakreslit – zvýraznit do stávajícího územního plánu městyse Dřevohostice pozemky ve svém vlastnictví takovým způsobem, aby došlo k přehlednějšímu pohledu na možnosti rozšíření výstavby rodinných domů v Dřevohosticích. Důvodem rozšíření plochy k bydlení je stále klesající populace v městečku, která se již blíží kritické hranici 1500 obyvatel.

Při kontrole byly předloženy finančnímu výboru tyto doklady:

Kontrola Závěrečného účtu městyse Dřevohostice za rok 2011.

Byl předložen materiál Závěrečného účtu městyse Dřevohostice za rok 2011.

Finanční výbor neměl výhrady k předloženému materiálu.

Kontrola plateb za samovýrobu dřeva a místních poplatků od 1. 1. 2012 do 6. 6. 2012.

Byly předloženy podklady:

Poplatky za samovýrobu dřeva v lese i mimo les.

Všechny poplatky jsou uhrazené.

Dále poplatky za podílky – 8.030 Kč (je uhrazeno 3.255 Kč)

Poplatky za užívání veřejného prostranství v částce 2.720 Kč.

Poplatek za TKO – 604.000 Kč (je uhrazeno 103.000 Kč).

Poplatek za psa.

Za finanční výbor: MUDr. Eduard Sohlich, MBA

Za kontrolní výbor: Jaroslav Jančík

Rada městyse Dřevohostice hledá cestu k úsporám

V denním tisku jsme informováni o úsporách za odběr el. energie a plynu, kterou dosahují města v elektronických aukcích (e-aukce). Dobrovolný svazek obcí mikro-regionu Moštěnka oslovil starosty obcí o možnosti připojit se společně k e-aukci. Rada městyse Dřevohostice projednala tuto nabídku a rozhodla účastnit se aukce. Ředitelství ZŠ a MŠ bylo vyzváno k účasti na této aukci a tak uspořít na nákladech za el. energii a plyn. Potřebné faktury ročního vyúčtování za odběrná místa byly zaslány firmě ENTERplex, s.r.o.

Elektronické aukce se uskutečnila 29. 6. 2012 na dodavatele zemního plynu a elektřiny. Výsledky jsou více než povzbudivé.

Městys Dřevohostice - úspora za 12 měsíců činí:

Odběratel	Plyn			Elektrina		
	Roční náklady /Kč	e-aukce /Kč	Úspora %	Roční náklady /Kč	e-aukce /Kč	Úspora %
Městys Dřevohostice	910 922	311 810	34,2	297 175	31 066	10,4
ZŠ Dřevohostice	1 133 629	303 016	29,7	202 393	20 025	9,8
MŠ Dřevohostice	248 577	85 080	34,2	27 410	2 630	9,5
Součet	2 293 128	699 906	30,5	526 978	53 721	10,1

Skutečná úspora celkem: 753 627 Kč

Stanislav Skýpala, starosta

Dřevohostický zpravodaj boduje

Soutěž o nejlepší obecní zpravodaj Olomouckého kraje vyhrál městys Dřevohostice. Výstava obecních zpravodajů a soutěž o nejlepší obecní zpravodaj Olomouckého kraje Makovice 2012 byly součástí 2. ročníku Moravského kulturního salonu. Ten se konal 6.–7. června 2012 v Regionálním centru Olomouc. Po sečtení hlasů pětičlenné poroty byl jednoznačně jako nejlepší vyhlášen zpravodaj městyse Dřevohostice, cenu za nejlepší příspěvek si odnesla obec Hlubočky.

Soutěže určené vydavatelům obecních a městských zpravodajů v Olomouckém kraji se zúčastnilo 45 obcí, příspěvky jich zaslalo 22. Porota v kategorii Nejlepší zpravodaj Olomouckého kraje hodnotila obsah, zapojení občanů do zpravodaje, vzhled a grafickou úpravu. Ve všech kritériích Dřevohostický zpravodaj vykázal nejvyšší úroveň a právem zvítězil. Na druhém a třetím místě se umístily zpravodaje města Kojetín a městyse Kralice na Hané. V kategorii Nejlepší příspěvek se porota zaměřila na hledisko obsahu a zde byl nejvýše ohodnocen příspěvek ze Zpravodaje obce Hlubočky „Princ Karel, dárce varhan kostelu v Hlubočkách“. Další oceněné příspěvky byly z Malínských novin a Týneckých listů.

Byl to nádherný pocit přijmout od hejtmána Olomouckého kraje Ing. Martina Tesaříka ocenění – keramickou makovici. Celá řada dalších dárků, které porota

věnovala vítězi, nás velmi potěšila. Již v úterý 12. června jsme pozvali redakční radu zpravodaje, včetně našich přispěvovatelů a zástupce tiskárny Elan spol. s.r.o., která zodpovídá za grafickou úpravu, na malou oslavu jako poděkování za dlouholetou spolupráci. Již 33 let občané z Dřevohostic nacházejí ve zpravodaji nejnovější informace o tom, co se u nás v městečku událo, co se připravuje a spoustu dalších zajímavostí.

Pro čtenáře Dřevohostického zpravodaje, hlavně přespolní, se redakční rada rozhodla uveřejnit starší čísla zpravodaje na internetových stránkách městečka www.drevohostice.cz.

Stanislav Skýpala
starosta

Dřevohostický Den matek

Všem maminkám, babičkám, tetičkám, všem ženám laskavým, pečujícím, shovívavým, ale i přísným a zásadovým je věnována druhá květnová neděle, podle obnovené tradice Den matek. Být matkou a vychovat dítě znamená nést štafetu lidství a předat ji další generaci, což si však bohužel málokdy ve všedním shonu uvědomujeme.

„Jednou za rok bychom si měli vzpomenout, že ta tisíc a jedna práce, tisíc a jedna starost, jež tvoří život ženy-maminky, stojí za oslavu a uctění,“ řekl starosta městyse pan Stanislav Skýpala. „I v tento svátek se bude většina maminek točit kolem plotny, aby na neděli ustrojily něco lepšího, budou se zlobit a mazlit s dětmi a možná nebudou mít chvílečky pohody.“

Takový je prostě úděl maminek a ony jej nesou dál s vytrvalostí a láskou. K upřímným gratulacím od dětí, manželů a blízkých se naše městečko připojilo přáním uvi-

tým z písní, scének a tanečních vystoupení. V pestrém odpoledním programu vystoupily děti vedené slečnou Lucíí Pokornou, ať už kadetky tanečního souboru TADOMI, či drobtina z naší školky, která nás vzala na výlet do ZOO. Taneční blahopřání předaly i obě skupiny aerobiku pod vedením paní Věry Obkráčilové.

Příchod jara na Záhoří připomnělo vystoupení lipnického dětského folklórního souboru Maleniček a pověst o Bílé paní, strašidelný i komický příběh z historie našeho městečka, sehráli třetíci vedení paní Zajícovou a panem Dopitou. Mladí hudebníci a zpěváci ze školičky slečny Kynstlerové dokázali, že už jim to spolu pěkně zní a ladí a pak přenechali pódium elegantním a zářivým Třpytkám, třetí generaci dřevohostických mažoretek vedených slečnou Evou Zajícovou.

Co však dokáže ženám nejvíce polichotit, je obdiv a uznání z úst mužů. Ne všichni pánové jsou totiž při vyjádření svých citů tak obratní a důvtipní jako naše populární pánské pěvecké sdružení Fčelka. Pod vedením pana Jaroslava Dopity a s pomocí školního pěveckého sboru nás zavedli svými písněmi do počátků minulého století, kdy byla u nás tradice Svátku matek zavedena. Děkuje-
me Vám, naše milé maminky!

NK

Večerní prohlídka zámku

Zámek ve dne známe všichni, ale večer, za svitu loučí a svíček, to je jiná. A proto jsme se letos rozhodli ukázat všem zámek za soumraku. Atmosféru jsme dokreslili dobovými kostýmy a za svitu loučí jsme večer v sobotu 21. dubna před zámkem přivítali minimálně stovacet návštěvníků. Vrátili jsme se společně do doby, kdy tu stávala středověká tvrz a kdy Karel starší ze Žerotína naplánoval její přestavbu na krásný renesanční zámek. Postava Karla staršího ze Žerotína vůbec byla velice zajímavá, byl moravským hejtmanem a dřevohostické panství měl velice rád. V té době zažívaly Dřevohostice období velké slávy.

Na nádvoří, již za úplného setmění, jsme oživilí známou pověst O Bílé paní, která prokleta kvůli své lakotě, bloudila staletí po zámeckých chodbách. Možná se nám podařilo ji vysvobodit, když část svého bohatství rozdala dětem, za doprovodu statného rytíře.

Poté jsme se vydali na prohlídku vnitřních prostor zámku, již za umělého osvětlení, aby náhodou nedošlo k požáru jako v dřívějších dobách. Zajímavý byl i pohled na osvětlené městečko ze zámecké věže.

Velký zájem o historii našeho zámku nás velice potěšil, připomínám proto možnost jeho prohlídky každou neděli od května do konce září vždy v 9.00, 11.00, 13.00 a 15.00 hodin.

Michaela Roubalíková

V červenci a v srpnu je opět v provozu Venkovské turistické informační centrum Dřevohostice.

Otevřeno je každý den včetně sobot a nedělí
v době 9.0–12.30 a 13.00–17.00 hodin.

Infocentrum nabízí mimo jiné tyto služby:

informace o zajímavých turistických cílech po celé ČR, zprostředkovává
ubytovací služby, poskytuje informace o dopravních spojkách, po dohodě
zajišťuje průvodcovskou činnost, nabízí turistické mapy a turistické produkty.

Na provoz infocentra finančně přispívá Olomoucký kraj.

Sportovní den aneb Hébáme se spolem

Máme za školou nové krásné hřiště, a tak jsme se rozhodli, že ho všem ukážeme. Aby mohli přijít opravdu všichni, padl termín na státní svátek úterý 8. května 2012. Objednali jsme si na odpoledne krásné počasí, nachystali tratě na sportovní disciplíny tradiční i netradiční a od druhé hodiny odpolední jsme očekávali první odvážlivce. A přišlo jich docela hodně! Nejen děti všech věkových kategorií, ale i dospěláci soutěžili v běhu na 60 m, skoku do dálky, hodu na koš, dále v zábavné jízdě na kole nebo odrážedle překážkovou dráhou, kopu na branku a přenášení pin-pongového míčku po slalomu v parku. Dětem šly všechny disciplíny výborně, dokonce i těm nejmenším. Velkou radost nám udělalo to, že i spousta dospěláků našla odvahu znovu si zkusit sprint a skok do dálky a všechno ostatní. Vyhrál každý, kdo přišel. A někdo dostal i medaili a diplom. Kdo zůstal doma, přišel o krásné veselé odpoledne, opékání špekáčků a trochu i toho zdravého pohybu. Myslím, že se nám podařilo ukázat, že hřiště za naší školou může mít různé využití a sloužit nejenom dětem na povinné hodiny tělocviku. Tak příště přijďte zas a budeme se „HÉBAT SPOLEM“.

Trochu statistiky...

Počet účastníků:

kategorie A – děti do 4 let – 12 dětí
 kategorie B – děti 4–6 let (školka) – 16 dětí
 kategorie C – děti 1.–2. třída – 15 dětí
 kategorie D – děti 3.–4. třída – 16 dětí
 kategorie E – děti 5.–6. třída – 9 dětí
 kategorie F – děti 6. třída a výše – 3 děti
 kategorie G – dospělí – 7 mužů a 5 žen
celkem: 71 dětí a 12 dospělých

Michaela Roubalíková za SRPD

Ze života farnosti

Nedělní slavnost v kostele sv. Havla v Dřevohosticích

Neděle je pro křesťany svátečním dnem, dnem stráveným s Bohem a blízkými. Při slavení mše sv. – naslouchání Božímu slovu a slavení eucharistie – prožíváme společenství rodiny Božích dětí, v jejichž středu je Ježíš Kristus. Zakoušíme radost z víry, je posilněna naše naděje, vždyť v každé chvíli je Bůh nám oporou, a povzbuzujeme se k prokazování skutků lásky k bližnímu. Vyvrcholením mše sv. je zpřítomnění oběti Ježíše Krista pod způsoby chleba a vína v eucharistii. Ve sv. přijímání se věřící důvěrně setkávají s Ježíšem Kristem, sytí se chlebem života.

Slavnost prvního sv. přijímání se v letošním roce konala v neděli 20. května. Ve vstupním průvodu s Otcem Arturem, ministranty a paními katechetkami A. Ceditlovou a V. Štěpánovou k oltáři přistoupily krásné čtyři družičky,žačky třetí třídy, v doprovodu svých rodičů, křestních kmotrů, sourozenců a dalších příbuzných.

Rodiče touto cestou děkují všem, kteří připravili tuto slavnost, zvláště pak vyučujícím za obětavé a trpělivé doprovázení děvčat na cestě víry. Následně prosí o modlitbu za jejich vytrvalost ve víře. Kéž budou tyto děti příkladem pro další rodiny, které se snaží o poznávání učení Ježíše Krista.

M. Jelínková

Zahájení rekonstrukce střechy farního kostela sv. Havla v Dřevohosticích

Po Velikonocích proběhla výstavba lešení kolem věžičky nad presbytářem kostela. Tím byla zahájena první etapa rozsáhlých prací, týkajících se rekonstrukce střechy a výměny střešní krytiny. Do této náročné práce jsme se mohli pustit díky vydatné podpoře zastupitelů městyse Dřevohostice a zapojení pracovní skupiny, působící při úřadu městyse.

Stará, již nevyhovující krytina je na věžičce postupně sundávána a nahrazována novou. Odborné práce provádí firma pana R. Tučka za aktivní pomoci mužů z řad farníků, zejména pak pana J. Kužela a A. Štěpaníka.

J. Václavková

Svátek milovníků sborového zpěvu

V pátek dne 25. května navštívily Dřevohostice dva přerovské pěvecké sbory. Od 18 do 19.20 hodin se v prostorách zámku uskutečnily koncerty Pěveckého sboru gymnázia Jakuba Škody a Smíšeného pěveckého sboru Vokal.

Mladý sbor gymnazistů, který vystoupil jako první, si získal posluchače náročným programem, v němž jsme mimo dvě lidové písně z bohatého dědictví po našich předcích slyšeli skladby irského, italského, bulharského, latinskoamerického a severoamerického původu. Sbor a jeho mladí interpreti sklidili zasloužený potlesk za celý

přednesený program, největšího uznání se pak dočkali u sborů, které se věnují typickým problémům mladých lidí. Z našeho hlediska to byly skladby *When I fall in love* (Když se zamiluji) a *Sympaattii*.

Smíšený pěvecký sbor Vokal, který svým způsobem navazuje na tradici kdysi slavného přerovského sboru Přerub, se zapsal u posluchačů především citlivě přednesenými čtyřmi spirituály a stejným počtem afrických písní. V programu se neobjevila žádná skladba ze staršího, tzv. klasického repertoáru českých skladatelů, která byla tak typická pro již zmíněný Přerub. Kromě spirituálů a afrických písní jsme slyšeli dvě české lidové písně a závěrečný *Happy Day* (Šťastný den).

Sbor dokázal, že cílevědomě pracuje na svém repertoáru a rozhodně patří ke špičkovým pěveckým tělesům v našem regionu. Vystoupení obou sborů bylo opravdovým svátkem a poctou pro naše městečko. Díky vám, Přerováci, za vaše koncerty u nás, za přednesené skladby a za krásu tónů, která z nich vychází.

Ing. František Bednář

Dětský den se povedl

Tak jako každý rok jsme poslední sobotu v květnu pořádali Dětský den spojený s Kácením máje. Opět jsme se trošičku obávali počasí, neboť předpověď nebyla moc příznivá, ale v sobotu ráno vysvitlo sluníčko, a tak jsme se pustili do práce, aby odpoledne mohlo vše začít.

Protože je tento den určen hlavně pro děti, přichystali jsme spoustu soutěží a her a k těm také hodně sladkostí a odměn. Mysleli jsme i na větší děti a ty si mohly vyzkoušet hasičský zásahový oblek a v něm pak srážely míčky. Na pódiu si každý mohl obtisknout na velký plakát svou dlaň i s podpisem, a když skončilo soutěžení a hraní, uskutečnila se bublinková show. Po celou dobu programu pro děti probíhaly ukázky moderní i historické hasící techniky, historických zbraní a byly vystaveny zemědělské stroje. Odpoledne jsme ukončili kácením máje se scénkou z pohádky „S čerty nejsou žerty“.

Děkujeme všem za účast a těšíme se opět v příštím roce.

Za SDH Dřevohostice Jana Josieková

O tom, že se našim hasičům podařilo připravit pro malé i větší děti Dětský den opravdu bohatý a zajímavý, svědčí pochvaly, které nám do zpravodaje poslali jeho účastníci.

V sobotu 26. 5. 2012 pořádaly dobrovolné spolky v Dřevohosticích Dětský den.

Bydlíme sice v Dluhonicích, ale od známých jsme se o pořádání Dětského dne dozvěděli, a tak jsme si řekli: „Proč dětem neudělat radost“. Počasí takové akci přálo, proto jsme odpoledne do již zmíněných Dřevohostic vyrazili.

Vál sice chladný větřík, ale sluníčko vše rozjasňovalo a hned u vchodu do rozlehlého parkového areálu pro pořádání kulturních akcí jsme věděli, že nebudeme litovat. Přivítaly nás totiž velice vlídným způsobem dvě starší dámy, vybírající vstupné, řekl bych spíše jen příspěvek, protože částka 50 Kč za dospělého a děti zcela zdarma se mi jeví na dnešní dobu jako velice solidní a je vidět, že se nejednalo o žádný byznys,

ale pořadatelé se opravdu snažili vykouzlit jednu z nejkrásnějších věcí na světě, kterou je bezesporu dětský úsměv a radost.

Kolem ukázky moderní i historické hasící techniky, moderních zemědělských strojů a ukázky historických zbraní naše devítileté slečny bohužel spíše jen prošly, ale dle výrazu a debat kolem postávajících kluků bylo velice dobře vidět, že si tyto atrakce opravdu našly své obdivovatele. Jo, taková jízda na velbloudovi, té už tedy neodolaly ani slečny a nedočkavě vystály malou řadu, jen aby mohly nasednout. Jaké bylo jejich překvapení, že se mohou svést za chvíli znova, to vám ani nemusím vyprávět. Co by to ale bylo za dětský den bez soutěží? Ne, nebojte se, samozřejmě soutěže nechyběly, a že jich tam bylo opravdu nepočítaně. U některých stanovišť musely děti ukázat svou fyzickou zdatnost, u jiných šikovnost rukou a jinde vše dohromady i se zapojením fantazie. Za splnění každého úkolu jim rozhodčí u každé disciplíny dali značku do startovní karty. Za každý závod přeci náleží odměna, a proto tomu nebylo jinak ani za splnění zmíněných úkolů. V cíli totiž za předložení vyplněných startovních karet čekala na děti spousta odměn a to formou volného výběru, takže si každé dítě mohlo vybrat právě to, co se mu opravdu líbilo a bylo pro něj první cenou. Po každém úporném zápolení je potřeba také doplnit energii a k tomu sloužil dostatek prodejních stánků s různým občerstvením, kde si každý mohl vybrat dle své chuti. Na výběr toho byla opravdu spousta a prodávající byli opět velice příjemní.

Odpolední akce byla zakončena kácením máje, čemuž předcházela divadelní scénka zdařile sehraná hasiči. Některé děti se sice nejdříve trochu lekly přicházejících čertů, ale když pochopily, že se jedná o čerty „divadelní“, tak se náramně bavily a dokonce jejich vystoupení odměnily dětským smíchem a potleskem.

Co ještě říci závěrem? Určitě vyslovit velkou pochvalu a poděkování všem pořádajícím za skvěle odvedenou práci. Je mi velice líto, že jsem vám nemohl popsat všechny atrakce a soutěže, protože jich tam bylo opravdu spousta. Ale víte co? Přijďte se příští rok podívat i vy a věřte mi, že nebudete litovat!

Jan Vondra

Pravdou je, že jsem ještě nikdy žádný komentář ani článek nepsala, nicméně u Dětského dne pořádaného SDH v Dřevohosticích prostě musím udělat výjimku.

Těch důvodů, které mě k tomu vedly je více. První dojem na vás musí udělat již prostředí, ve kterém se vše odehrává, a to zahrada dřevohostického zámku, která je udržovaná, uzavřená, takže se nemusíte bát, že vám nezbedné dítě vběhne do cesty nebo se zatoulá bůhví kam. Pro neposedné děti je rájem nafukovací skákací hrad a obří skluzavka, která nenechala chladnými nejen ty nejmenší, ale i ty odrostlejší, kteří se rázem vrátili do šťastných dětských let. Když už nás skákání zmohlo, přesunuli jsme se kousek dál, kde si naše čtyřletá dcera mohla vyzkoušet svou šikovnost a to v soutěžních disciplínách, jako například chytání rybiček, vození koleček, malování, prolézání obručemi či koulení medicinbalu připravenou dráhou, na konci každé disciplíny čekala sladká odměna a za tu to přeci vždy stojí. Snad každé dítě má rádo zvířata, tak proč mu nedopřát to potěšení projet se na velbloudovi, vězte, že u jedné jízdy rozhodně nezůstalo. Zřejmě proto, aby nehrozila žádná nuda a aby se naše děti dostatečně nabily adrenalinem, mohly se projet ve vozíku za čtyřkolkou a že pan řidič nejedil jako šnek znamenalo, že si těch koleček děti dopřály několik.

Jako každou mámu i mě potěšil dárek, který mi vlastnoručně vyrobila má dcera, a to náramek z korálků, a to jste si mohli těchto šperků vyrobit, kolik jste chtěli, takže děti mohly potěšit všechny své blízké. I na tatínky pořadatelé mysleli, k prohlédnutí jim nachystali historickou i současnou hasící techniku, zemědělské stroje či dobové zbraně. Svě umění a šikovnost nám předvedly také mažoretky a roztleskávačky z místních kroužků, které si potlesk a pochvalu opravdu zasloužily. Veselá nálada dokáže vtáhnout každého, takže bublinkové show jsem se musela zúčastnit i já. Velký podíl na příjemně stráveném dnu měli i usměvaví a ochotní pořadatelé, kteří se snažili, aby se zde líbilo opravdu každému, což se jim skutečně povedlo.

Skvělým zakončením pak bylo kácení májky, které doprovázela scénka z pohádky S čerty nejsou žerty. Při pohledu na čerty byli rázem andílci i z našich rozdováděných dětí.

Doufám, že takto perfektně připravených akcí nám pořadatelé ze Sdružení dobrovolných hasičů v Dřevohosticích připraví více, a už se moc těšíme, co nám nachystají na Dětském dnu v příštím roce.

Tvrdoňovi z Přerova

Deváté mikrosoutěžení

Již od nepaměti, přesněji tedy už devět let, se koná na rozličných místech našeho mikroregionu nádherná kratochvíle. Jde o setkávání a vzájemné klání družstev obcí tohoto spolku. Jednotliví reprezentanti obcí jsou vybráni po náročných zkouškách ze zástupů mnoha uchazečů. Proto také výsledné družstvo představuje bezesporu intelektuální i sportovní výkvět toho nejlepšího, co má momentálně obec v lidských zdrojích k dispozici. Letošní ročník se odehrával 23. 6. na hřišti v Horní Moštěnici a naši reprezentanti tam dorazili vybaveni řízký a dobrými radami našeho pana starosty, pevně odhodláni všechna ostatní družstva na hlavu porazit. Proto také po našem příjezdu a triumfálním vstupu na sportoviště všem ostatním soutěžícím jistě řádně zatrnulo. Obecní barvy dřevohostické vlajky se vesele třepotaly nad hlavami zástupů zkormoučených protihráčů. Do Moštěnice také dorazilo nepočítaně fanoušků z naší obce podpořit své borce v cestě za vítězstvím.

Po slavnostním nástupu se všech dvanáct družstev heroicky vrhlo soutěžit v tvrdých disciplínách. Již od samého počátku klání jsem z prosebných pohledů soupeřů pochopil jejich nevyslovené prosby o aspoň nepatrnou šanci na jakés-takés umístění. Proto také, a abychom zabránili trapnému prolévání slz na jinak celkem veselé akci, jsme rozumně ubrali na tempu, aby si ti nešťastníci mohli také trochu zasoutěžit. Říkali jsme si totiž, že vše hravě doženeme ve vědomostních disciplínách, kde jim ukážeme, kdo že jsou borci z městyse. Kdo však mohl při sestavování naší geniální taktiky tušit, že větší na disciplín bude založena na primitivním házení míčky, pytlíky, či vejci. Dále na zákeřném běhu celé skupiny na jedné lyžích, či svázání popruhem. Jezdilo se také na smutně proslulé moštěnické obrkoloběžce. Dokonce jsme byli nuceni kopat do fotbalového míče na cíl. Vědomostních soutěží bylo pohříchu málo. A například přetahování lanem, nošení těžkých klád či souboje mužů se zavázanýma očima a vybavených dřevěnými palicemi chyběly úplně. Naše oprávněné protesty a žádosti o odečtení bodů ostatním družstvům přišly u rozhodčích bez srdce vnivěč. A tak jsme se odhodlali k fantastické-

mu gestu a vzdali se prvního místa ve prospěch slabších soupeřů. Naše sebeobětování jistě zachránilo dobré jméno celé akce.

Abych tedy shrnul výsledky. Tak morálním vítězem byly Dřevohostice. Dokonce jsme se ve své šlechtnosti podělili o krásné desáté místo s Lišnou. Třetí byly Věžky, druhé Domaželice, první místo získala Stará Ves.

Zvláštní poděkování pak patří dámské části našeho týmu. Když už bylo nad slunce jasné, že se všichni, a hlavně Lišná, spikli proti nám, naše děvčata neváhala nechat zohavit téměř dobrovolně svá mladá, krásná těla strašlivými zraněními, která utřila v jedné nevědomostní disciplíně. Čest jejich památce (památce těch těl).

*soutěžící a kastelán
Jiří Kasperlík*

Vytrvalost přináší své ovoce

V našem případě vytrvalost a nadšení dvou našich občanů Mgr. Zdeňka Smiřického a Mgr. Jiřího Jakubála přispívá výrazně ke zviditelnění našeho městečka.

Mgr. Zdeněk Smiřický – předseda Vlastivědné společnosti Žerotín Dřevohostice, neúnavně pracuje na zviditelnění díla našeho zapomenutého dřevohostického rodáka, hudebního skladatele období baroka, kantora Josefa Schreiera. Ve spolupráci s PhDr. Janem Trojanem, emeritním profesorem Janáčkovy akademie múzických umění v Brně, který objevil osobnost a dílo našeho skladatele, Z. Smiřický inicioval novodobé premiéry z děl skladatele. A tak 25. 12. 2002 v chrámu sv. Michala v Olomouci a 28. 12. 2002 u nás v Dřevohosticích v kostele sv. Havla poprvé po mnoha letech zazněla „Missa pastoralis in C boemica“ – nejvýznamnější vánoční mše na Moravě a „Pastorella in D“. Dne 27. července 2008 naši občané mohli vyslechnout jím iniciovanou světovou premiéru dalšího díla našeho skladatele jeho slavnostní mši „Missa solemnis“.

Ve čtvrtek 8. září 2011 byl Mgr. Smiřický přijat primasem českým, arcibiskupem Mons. Dominikem Dukou na pražských Hradčanech, kde jej podrobně informoval o našem zapomenutém skladateli Josefu Schreierovi. Výsledkem jednání je ústní slib a pozdější osobní dopis Mgr. Smiřickému ze sekretariátu arcibiskupa, v němž je mimo jiné sdělení, že partitura Schreierovy vánoční mše „Missa pastoralis“ i notový materiál „Pastorelly in D“ byly panem arcibiskupem předány regenschorimu katedrály sv. Víta a její uvedení se plánuje o Vánocích 2012. O datu uvedení díla v katedrále sv. Víta budeme občany včas informovat.

Před několika dny jsem obdržel od Mgr. Z. Smiřického informaci, že jedná s lidmi, kteří jsou zapálení pro mezinárodní jazyk esperanto a zasílají podklady do esperantského rádia. To vysílá do celého světa, například i do Číny a do Japonska. Jejich záměrem je uvést v relaci k oslavám 125. výročí založení světové organizace esperanta jako mimořádnou hudební událost slavnostní mši „Missa solemnis“ našeho barokního skladatele a kantora Josefa Schreiera, která zazní v jejich vysílání ve dnech 24.–26. 7. 2012.

Mgr. Jiří Jakubál – archeolog amatér, přišel do kontaktu s archeologií v r. 1995, kdy pro Ústav památkové péče v Olomouci prováděl jako brigádník dohled při výkopu inženýrských sítí pro plynofikaci obce. Vlastní archeologickou prospekci začal v r. 2007, kdy jižně od Dřevohostic objevil novou sídlištní lokalitu v poloze „Břečtan“, osídlenou v intervalu neolit – eneolit s výrazným zastoupením starého neolitu, o čemž vypovídá značný počet kopytových klínů v rozsáhlé kolekci broušeného kamene industrie. V tomto souboru se také vyskytly patinované nástroje, což může naznačit přítomnost mladopaleolitického osídlení. Kolekci podobných nástrojů našel na kótě „Šibence“. Významným objevem bylo nalezení ploché měděné sekerky (období starý až mladý eneolit). Neustále prováděný povrchový průzkum katastru Dřevohostic přináší své ovoce. V r. 2010 zjišťuje další sídliště na kótě „Nad jamama“, „Nad cihelnou“, zařazené prozatímně opět do širšího časového rozpětí neolit – eneolit. Mimo nálezů štipané a broušené kamenné industrie byly nalezeny keramiky šengyelské kultury. Mimo tyto, archeology již „přiznané nálezy“, nachází celou řadu plastik, které čekají na další profesní zkoumání. Již dnes můžeme říci, že povrchové nálezy Mgr. J. Jakubála jsou zřetelným důkazem o počátcích osídlení v lokalitách dnešního katastru Dřevohostic a výrazně obohatí materiály k připravované knize „Historie Dřevohostic a okolí“. J. Jakubál řadu svých nálezů z okolí Dřevohostic prezentuje na svých webových stránkách www.jakubalpravek.estranky.cz

Stanislav Skýpala, starosta

Fotky z muzejního archívu

Mimo náměstí se soustředěním obchodů a provozoven měly Dřevohostice několik přilehlých ulic a částí. Jednou z nich jsou Chaloupky, název je odvozen od drobných, jednoduchých domků (horní foto). Na náměstí byly domy honosnější a zdobené – na dolní fotce je lékárna u sv. Anny č. p. 16. Oba domy stále stojí.

Mgr. Jiří Jakubál

Dálková silnice

Téměř všichni občané Dřevohostic znají pozůstatky rozestavěné „dálnice“, někteří ji mylně znají jako „Hitlerova dálnice“. Správný název byl „dálková silnice Plzeň – Moravská Ostrava“. Silnice byla vyprojektovaná již v třicátých letech dvacátého století a na některých místech se započalo stavět. Po mnichovské dohodě 29. září 1938 se část této rozestavěné silnice ocitla na území Říše (úsek Velký Újezd – Odry). V době protektorátu se muselo jezdit do Ostravy oklikou přes Valašské Meziříčí a Frýdek. Proto byl vyprojektován nový úsek dálkové silnice podhůřím Beskyd a Hostýnských vrchů, (Prostějov – Přerov – Valašské Meziříčí).

Stavba „dálnice“ (opis zápisků mého otce):

„Na jaře roku 1939 byla vyměřená a vykolíkována dálnice, rolníci vytahovali kolíky, ale bylo vyhubováno, že za poškozování budou potrestáni. Rolníci naříkali a nadávali, že mají pokážené pole. Dělníci se zpočátku těšili, že si vydělají a mají práci, později někteří museli jít jinam nebo na práce do Říše. První začali dělat most přes Bystřičku za Chaloupkami (při ražení pilotů museli zpívat). Při stavbě museli více pracovat než za republiky. Přes prázdniny museli na stavbě pracovat i studenti a učitel L. Dočkal, byli rádi, že nemusí dojíždět jinam. Později ubráno dělníků na práce do Říše, v roce 1942 byly práce zastaveny pro nedostatek materiálu a lidí. Na úseku kolem Želátovic pracovali i židé. Zdejší úsek prováděla firma „Beneš“ z Přerova, kancelář měli u „Kaděrů“ (nyní obchod paní Přidalové). Měli tam ustájené dvě páry koní na táhání vozíků po kolejnicích a složen materiál. S koňmi tahal prázdné vozíky také pan Hyánek. U Turovic na stavbě nadjezdu tahala vozíky po kolejích benzinová lokomotivka, kterou jezdil pan Eduard Stoklásek z Turovic.“

Letos na jaře, přesně po sedmdesáti letech, byla zahájena stavba obchvatu obcí Čechy a Domažlice po původním tělese dálkové silnice. Doufejme, že se v dohledné době také dočkáme obchvatu Turovic a Dřevohostic.

František Kužel

Fotku „dálničního“ mostu, pořízenou v roce 1950, poskytla paní Seidlová.

Krajský sokolský slet,

který se konal 16. června v Přerově, byl výsledkem společného snažení všech čtyř žup Olomouckého kraje. Sešlo se na něm více než 1600 cvičenců všech generací, kteří předvedli jedenáct bravurně nacvičených sestav. Do posledního místa zaplněné tribuny přerovského stadionu Spartak bouřlivě aplaudovaly také dřevohostickými sokolům. Muži oslnili výstupem pojmenovaným Chlapáci. Skvělé bylo vystoupení mateřských škol, vystoupení žen a ovace sklídila se svou skladbou i sprátcená sokolská jednota Trenčín. Vlastně všechny sestavy doprovázelo skandování nejen při nástupu na cvičební plochu, ale skandovalo se i v průběhu jednotlivých vystoupení. Pestrost historických praporů, průvod přes nový Tyršův most a zahájení se zdravicemi primátora města Přerova a starostky České obce sokolské Hany Moučkové bylo velmi slavnostní. Respekt však vzbuzuje hlavně entuziasmus všech cvičenců. Zacvičili si pro radost, bez sponzorů, bez mediální podpory a bez nároku na slávu. Patří jim alespoň náš obdiv.

Petr Dostál

**Výbor T. J. Sokola Dřevohostice
děkuje všem sokolům, kteří vytvořili dřevohostickou formaci a zúčastnili
se Krajského sletu v Přerově i Celostátního sokolského sletu v Praze,
za vzornou reprezentaci Tělocvičné jednoty Sokol Dřevohostice,
jmenovitě to byli Ludvík Bičan, Jiří Dada, Zdeněk Fuksa, Petr Hanzlík,
Karel Študent, Pavel Štěpán a Milan Zlámal.**

Sbor dobrovolných hasičů Dřevohostice

Vítězné družstvo místního sboru dobrovolných hasičů z 11. ročníku mezinárodní hasičské soutěže Radsavská přilba ve složení Radim Hyben, David Stiskálek, Pavel Mrtvý, Pavel Čížek, Radim Česelka, Jiří Horák a Jiří Hošťálek bylo přijato Radou městyse Dřevohostice.

Memoriál bratra Vašíčka

Poslední červnový víkend se do zámecké zahrady v Dřevohosticích sjela hasičská družstva, která se zajímají o požární sport. Naše soutěž, jako jediná noční soutěž na okrese Přerov pořádaná přes OSH Přerov, přitáhla opět několik kvalitních týmů. Začátek soutěže ve 22 hodin naznačil, že o finanční odměnu bude bojovat 19 soutěžních družstev, z toho 5 družstev žen.

Nejlépe se s nástrahami noci vypořádaly v kategorii mužů Zahnašovice časem 16,72 s. V kategorii žen zvítězila děvčata z Rychlova časem 18,34 s. Naše holky, které zkompletovaly družstvo na poslední chvíli, přesto dokázaly třetím nejlepším časem 23,53 s dosáhnout na stupně vítězů.

Domácí sbor prezentovala také dvě družstva mužů, přes drobné výpadky na proudech obě družstva dokončila a umístila se uprostřed výsledkové listiny.

Setkání zasloužilých hasičů v Dřevohosticích

Ve čtvrtek 17. května uspořádalo Krajské sdružení hasičů ČMS setkání zasloužilých hasičů Olomouckého kraje. Tohoto setkání za zúčastňujících výhradně hasiči držitelé ocenění Zlatý Florián nebo zasloužilý hasič. Tato ocenění mohou obdržet pouze členové SH ČMS (Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezka), kteří zasvětili velkou část svého života aktivní činnosti v SH ČMS. Setkání se zúčastnila téměř stovka držitelů tohoto ocenění. Program účastníků začal v 9 hodin v Muzeu J. A. Komenského v Přerově. Potom se všichni přesunuli do Dřevohostic.

Přes obavy pořadajícího OSH Přerov jak zaplnit program, nezbyla téměř ani minuta volná.

Po příjezdu mohli hasiči zabývající se požární technikou ocenit práci našich hasičů na zásahovém vozidle Tatra CAS 32.

Poté byli účastníci setkání pozváni na prohlídku hasičského muzea. Všichni hodnotili s uznáním provedení expozice muzea, jeho rozlehlost a sbírky.

Po obědě se předvedly na jevišti sokolovny všem zúčastněným děti z mateřské školky a děvčata z taneční skupiny Tadomi. Po nich následovala ukázka steep skupiny z Vysoké, a pak již započala očekávaná diskuse se zástupci Olomouckého kraje o hasičské problematice.

Účastníci setkání se rozloučili po 18. hodině a spokojeně se rozjeli do svých domovů se získanými zážitky.

Hasiči z Dřevohostic děkují učitelskému sboru Mateřské školy v Dřevohosticích a členkám skupiny Tadomi s Luckou Pokornou.

Za SDH Pavel Mrtvý

Tenisový oddíl T. J. Sokol Dřevohostice

Vážení spoluobčané a sportovní přátelé. Tenisový oddíl pořádal pro děti od 5 do 15 let kurz „Tenisových začátků“. Celkem 6 hodinových lekcí proběhlo každý čtvrtek od 17. května do 21. června 2012 v 16 hodin na kurtech v Dřevohosticích.

Děti byly seznámeny s pravidly hry, základním postojem, držením rakety a hlavně se učily jak ovládat míček, což z počátku dělalo všem velký problém. Své zkušenosti mladým tenistům předávali především Marek Hejna a Ladislav Sigmund, které ještě doplňovali Lukáš Stoklásek a Jan Chytil.

Pokud bychom měli hodnotit tento kurz v roce 2012, těší nás, že tenisové prostředí má své kouzlo a stále přitahuje nové tváře. Již dnes přemýšlíme, jak ještě lépe poskytnout podmínky začínajícím tenistům a zkvalitnit tento kurz. Na ty, kteří se přihlásí příští rok, bude čekat několik dalších překvapení.

*Jaroslav Jančík,
předseda tenisového oddílu*

Foto: zleva Martin Foukal, Aleš Hejna, trenér Marek Hejna, Žaneta Václavíková, Adam Dostál, Filip Brtníček, Oldřich Zmeškal, Barbora Pročková, Natálie Horáková, Michaela Brtníčková, trenér Lukáš Stoklásek.

Interview s dřevohostickou superčarodějkou

Slet čarodějnic, tedy Čarodky, přilákají každoročně k našemu zámku davy uniformovaných i civilních účastníků. Letošní 19. ročník byl nad jiné zdařilý.

Zkušeným čaromúrám se totiž podařilo ovládnout všechny živly. Zkrocené povětrí i voda přinesly skutečně kvalitní počasí, oheň nikoho nepopálil i země už voněla přicházejícím jarem.

Beltine, Filipojakubskou či také Valpuržinu noc, jak se také všeliké to pálení čarodějnic nazývá, letos zahájila spanilá jízda zasloužilých kanimúr i čarodějného potěru na slavnostně vyzdobené obecní Praze V3S. Obnovování pilotních licencí proběhlo bez problémů, přestože testy již byly nastaveny podle norem ECU (Evropské čarodějnické unie). Závody v magických disciplínách vyvrcholily soutěží o nejneodolatelnější účes, kdy bylo věru se na co dívat. Naši soutěžící jsou rok od roku nápaditější a odvážnější, a tak jsme v jejich vlasech našli naplantaných všelijakých potvor, na které by normálně ani nesáhli.

„Mají také více možností než kdysi my, zakládající kouzelnice,“ mínila s uznáním zasloužilá vůdkyně dřevohostických čarodějnic žen **Jakubaba**. „Za našich mladých let takové vymoženosti nebyly. Musely jsme si prostě chytit nějakého čolka pod splavem a celou zimu střídat pavouky do krabičky od sirek. Dnešní trh nabízí spousty všelijakých potvorstev, a tak jsme mohli obdivovat rozsáhlou škálu nejrůznějších kadeřnických kreací. Ovšem pamatuji si, že před několika lety se objevily dodnes nepřekonané módní doplňky. Třeba slepičími pařáty ozdobená čarodějka Maruška, kterou navíc překrásně hyzdila notně zakouřená dýmka sevřená v zčernalých zubech,“ vzpomíná paní Jakubaba nostalgicky, „sama jsem si onehdá chtěla vyrobit neodolatelný náhrdelník z krutích krků, ale praktickým pokusem jsem zjistila, že pověst o čištění kostí pomocí mravenců je blbost. Ty mrňavé bestie nesežraly jen měkké tkáně, ale kompleť všechno.“

„**Proslulé jsou vaše lektvary,**“ odvážili jsme se zeptat nestorky našich ježibab. „**Čím se inspirujete při jejich tvorbě?**“

„K výrobě čarodějnicích nápojů mě dohnaly ovocné přebytky ze zahrádky, z nichž se dala vytlačit chutná šťáva. Kombinovala jsem pochopitelně za svitu úplňku různých příchutí a pak nápoje, jejichž příměsí byl C_2H_5OH , podávala trpícím. Zpozorovala jsem, že po jejich požití mizí problémy, ženy se stávají výrazně krásnějšími a muži galantními. K přípravě těchto moků jsem využívala jednak svých magických schopností, ale také archaických receptur zděděných po předcích a naleze-

ných stylově na hůře za komínem. Na některé nápoje, maně si upamatovávám gri-otku, mám úžasné a barvitě vzpomínky již ze svých mladistvých let.“

„Na který ze svých věhlasných nápojů jste nejpyšnější?“

„Velkou pozornost poutal zejména letošní fialově zbarvený likér Jarní láska, jehož podstatnou složkou jsou kromě nezbytné slivovice i něžné květy fialky vonné, která má protirevmatické účinky, takže nápoj působí velmi příznivě zejména na stará kolena. Všimněte si, že veškeré složky mých lektvarů jsou čistě přírodní a ekologicky čisté – žádné ropné deriváty.“

„V čem se vám jevil letošní slet přínosným?“

„Pozitivně hodnotím přímou podporu juniorkouzelnictva, které podalo pomocnou pazouru při organizování soutěží a atrakcí. Nezapojily se jen školní dospívající čarodějnice, ale hojně přispělo i mužské plemeno. Mladí mágové významně pomohli zejména tam, kde magické schopnosti žen při přemísťování objemných a těžkých břemen selhávaly.

Nově zavedené praktické ukázky bezpečnostních zásad názorně upozornily na nebezpečnosti, která číhají zejména na mladistvé nevylétané čarodějnice na silných, vytuněných košťatech. Doufáme, že tyto pro někoho příliš kruté příklady zvýší bezpečnost našeho povětří. Mnoho radostí mně i ostatním kolegyním a kolegům přinesl letošní mocný ohňostroj, inspirovaný březnovou aktivitou italské Etny.“

„Mnoho nevýdělečných spolků založených na dobrovolnosti dnes zaniká, přičemž příčinami jsou nejčastěji nezájem a stárnutí členské základny. Neobáváte se i vy takového úpadku čarodějnického hnutí?“

„Stárnutí nadpřirozených bytostí není důvodem k obavám, my čarodějnice totiž stárneme ušlechtilě jako romadúr. Jsem také pevně přesvědčena o skvělé budoucnosti čarodějnictví, protože v našich nejmělejších plánech, a těch máme mnoho, najdete i ušlechtilý záměr transformovat magického hnutí v politickou stranu MAKSZ (Magií ke světlym zítřkům) a v dalších volbách zcela ovládnout Dolní i Horní komoru, ba dokonce i Spíž a Vinný sklep Parlamentu. Pokus o průnik do těchto prostor už byl některými kolegyňmi učiněn, ovšem nyní čelí různým nepravdivým obviněním a žalobám ze strany mužských politických šovinistů. Po volbách tomuto zlořádu ovšem učiníme ráznou přítrž. Magickému hnutí třikrát zdar!“

Se zasloužilou hlavou dřevohostických čarodějnic Jakubabou rozprávěla Školbaba.

Je tisíc důvodů proč se vydat do Indie

(2)

V minulém čísle zpravodaje jsem se s vámi podělil o dojmy ze své cesty po Indii, dnes s vaším svolením své vyprávění uzavřu.

Za zády jsme nechali Bombay, nejlidnatější město Indie, a vlakem jsme pokračovali do dvoumilionového města Púna. Už vlakové nádraží v Bombay byl svět sám pro sebe. Není jednoduché se tady zorientovat, proplést se ohromnou lidskou masou, která se valí neustále proti vám a vystát fronty k neoznačeným pokladnám. Všechny nápisy byly v jazyce Marathí, to je ten rozsypaný čaj, a když jsme se poptávali na směr nebo číslo nástupiště, odpověděl nám každý oslovený Ind pouze slovíčkem „Yes“. Neurčitě pak pokyval hlavou, usmál se a nechal se zase pohltnout davem. Na sušenky nás přizval na zemi sedící taneční soubor a s pomocí jednoho z trumpeťáků jsme pak našli i ten správný vlak. Jmenoval se Haydarabad expres, měl zamřížovaná okna a neustále otevřené dveře, ve kterých vláli cestující, kteří se už nevešli dovnitř. Jen skrze štěrby lidských těl se nám podařilo zahlédnout místa, kterými jsme projížděli. Většinou slumy s rozvěšeným prádlem, opuštěná rýžová pole nebo palmové háje. Do Púny jsme přijeli po čtyřech hodinách. Vlak ještě nezastavil a už se na nástupišti zvedla hejna „rikšáků“. Strkají nám hlavy do oken, vykřikují svoje ceny, už ve dveřích chytají za rukávy a tahají ke svým kárám. Odháníme je, zavíráme oči

před žebrajícími a razíme si cestu ven z nádraží. Púna je už typické indické velkoměsto, evropským stylem života poznamenané jen minimálně. Chtěli jsme opravdovost, tady jsme ji našli. A to byl teprve začátek. Přespali jsme v hotýlku u nádraží a ráno pokračovali autobusem do městečka Baramati. Taky zážitek. Silnička plná děr a krav, asfaltový byl jen úzký proužek uprostřed. Každé předjíždění nás zavedlo na hluboké výmoly. Autobus se třepal, ale řidič byl veselý. Viděl jsem, že se před jízdou pomodlil za zdar naší

cesty, tak proč se nesmát, vždyť Šiva nás ochrání. Možná by ale více pomohlo, kdyby dotáhnul všechny šrouby. Při vystupování z autobusu v Baramati jsme poznali, že opravdu nejsme na běžné turistické trase. Tady jsme cizince nezahledli a pozornosti jsme neunikli. Muži se zastavovali, dokonce zapomínali i na nejběžnější indický zvyk, což je žvýkání lehké drogy – betelu. Dlouhovlasé indické ženy v nádherných sárí, kterými vždy rozzáří i tu nešpinavější ulici, stály opodál a usmívaly se. Také jsme se na ně usmívali. Malí kluci, tak desetiletí, na nás povolávali špatnou angličtinou: „Jak se jmenujete a odkud jste?“ Černovlasý, nakrátko ostříhaný mladík nás dovedl do blízké restaurace a slíbil, že nás vyzvedne před odjezdem autobusu do Walchandnagaru, cíle naší cesty. Indické pálivé jídlo nám už nedělalo potíže. A jídlo na ulici připravené vypadalo tak lákavě, že jsme se mu už nevyhýbali. Poobědvali jsme tedy nějakou výživnou směs čočky, fazolových klíčků a rýže, to vše zapili lehkým indickým pivem a pokračovali v cestě. Barevná země, červená hlína, třtinová pole, prашná cesta, špinavá říčka, horko, pot a prach a pak už dlouhá betonová stěna fabriky, křižovatka a uprostřed ní bíle natřený sud od asfaltu, ve kterém stojí místní policajt s oranžovým turbanem na hlavě. Walchandnagar. Na té křižovatce měly vždy přednost vozy tažené buvoly před osobními automobily. Dnes měl přednost náš autobus. Zastavili jsme u pošty. Už jen přejít krátký betonový můstek nad potokem a jsme v naší uličce. Jako bych si najednou navlékl dlouho nenošený prsten. Jako bych setřel starou zakouřenou lampu a uviděl ducha, který rozdává kouzla. Tady to znám. Ta ulice je po čtyřicet let stejná. „Náš“ domek a „naše“ zahrada. Snad jen okenice jsou více oprýskané a na střechu pověsili satelit. Brankou vstupujeme do neudržované zahrady. Zpovzdálí nás sledují Indové, nerozumí, proč věnujeme tolik pozornosti starému domu, nakukují a upozorňují, že včera byl viděn v zahradě velký jedovatý had. Bylo mi nějak bezvýhodně. A ten pocit se později smísil s jinými pocity, více pohádkovými. Došel

jsem do dětství, do cíle cesty. Ještě chvíli jsme se dojíмали a byli sentimentální a pak jsme šli v doprovodu skupinky zvědavých dětí dál prašnými uličkami ke staré škole a na staré tržiště. Navštívili jsme místní lokál. Tady obsluhu ani nenapadlo, že by nějaký zvrhlík chtěl jíst přiborem. Naservírovali nám čapati, roti a rýži birjani,... dalo se na tom zase chvíli přežít. Došli jsme až k bráně dříve cementárenských dílen. Po krátkém výslechu nás vpustili na recepci a ještě o chvíli později mezi nás přišel nejvyšší šéf společnosti. Byl to inteligentní, dobrou angličtinou hovořící chlap a nebylo složité mu vysvětlit, že tady kdysi před čtyřiceti lety pracovala malá skupina Čechoslováků a můj otec byl jedním z nich. Zavolal si nejstaršího úředníka továrny, který má slova potvrdil. Od té chvíle se k nám začali chovat jako k místnímu božstvu. Doprovodili nás na „hotelový dům“, přislíbili zapůjčení auta i s řidičem, jídlo zdarma, ubytování zdarma „a co více sire ještě pro Vás můžeme udělat.“ Bylo to neuvěřitelné. Jejich zásluhou jsem se potkal s naším bývalým sluhou a se svým kamarádem Sugdeo Wito-ba Galandem. Ještě uměl pár slovíček česky.... V době mého prvního pobytu v Indii mu bylo dvacet a ženil se s dívkou, kterou mu koupili rodiče. Ona byla tehdy mladá a ani prý nebyla moc drahá. Manželství jim vydrželo dosud. Objali jsme se, poplácali vzájemně po břiše a ramenou, pár fotek, pár záběrů na kameru, hodně dojemné. A znovu jsme šli před náš dům u staré pošty a znovu jsme si připomněli ten old beautiful time.

Byl by to ještě dlouhý příběh a stěží popsatelný. Rád na ty chvíle vzpomínám. A když se mě někdy zmocňuje pocit jako po konci světa a když mi připadá vše šedivé a málo barevné, zapálím si vonnou tyčinku z Walchandagaru. Přestanete pak počítat, zjistíte, že máte více času a také to povznášá na duši.

Petr Dostál

Zprávičky z mateřské školy

_ K zápisu do mateřské školy se dostavilo 16 dětí se svými rodiči. Protože 15 dětí odchází do 1. třídy základní školy, zůstane naplněnost školky stejná jako v tomto školním roce, 66 dětí se rozdělí do tří tříd.

_ Na výlet jsme vyrazili 25. dubna. Cílem byla stanice Mushera v Týně nad Bečvou. Počasí nám přálo. Děti byly celý den venku, krmily ovečky, ozdobilý si polštářek a vycpaly jej vlnou, střihely z luku, házely lasem a předškoláci šplhali po skále. Oběd jsme si dopřáli v restauraci. Děti byly odpoledne unavené, ale spokojené. Výlet se jim líbil.

_ Na Atletické přebory MŠ 2012 naše mateřská škola vyslala 9 dětí. Největšího úspěchu dosáhla Chytilová Kateřina v hodu. Obsadila 1. místo. Druhá ve skoku do dálky byla Skříčková Barbora, dvě čtvrtá místa (Dostál Adam a Kubálková Adéla v běhu) a umístění ostatních dětí (Nedělová Lucie, Jakub Vavrouš, Zmeškal Matěj, Škrabalová Sabina, Olivík Marek) do desátého místa je také velkým úspěchem.

_ Na oslavu Dne matek si každá třída připravila svůj program a pozvala maminky, babičky a ostatní rodinné příslušníky do mateřské školy na čtvrtek 10. května. Děti předvedly, co všechno se naučily, a předaly maminkám s blahopřáním a poděkováním i vlastnoručně vyrobené dárečky.

_ Pod vedením p. uč. Pokorné se zúčastnily děti oslavy Dne matek pořádané městysem v sokolovně v neděli 13. května se svým tanečním vystoupením.

_ V pondělí 14. května odpoledne jela třída Myšáků potěšit svým programem babičky do Domova seniorů v Radkově Lhotě.

_ Rozloučení s předškoláky proběhlo netradičně formou zahradní slavnosti. Předškoláci upekli ve školce pro všechny perníčky, koláčky byly od Grňů a ostatní cukroví od maminek dětí. Slavnost zahájili předškoláci zpěvem a básničkami. Potom byli pasováni p. ředitelkou na školáky, dostali krásné kšiltovky a v tašce s logem MŠ další dárečky na cestu do školy. Místostarosta pan Dostál jim popřál hodně úspěchů ve škole a předal pěknou knihu. Po oficiální části začala zábava. Pro děti z celé školky byly připraveny stanoviště, na kterých plnily úkoly např. chůze na chůdách, skok v pytli, běh ve dvojicích s rodiči apod. a za splnění dostávaly sladkou odměnu. V provozu byl skákací hrad, který zajistil pan kastelán. Patří se mu poděkovat za pomoc při přípravě této akce. Děkujeme i mažoretkám ze skupiny Tadomi, které pomohly při soutěžích dětí.

Jitka Sedlářová, ředitelka MŠ

Výlet do Hostýnských vrchů s Vlastivědným kroužkem Žerotín

V pondělí 25. června 2012 se konala poslední akce Vlastivědného kroužku Žerotín při Základní škole Dřevohostice. Účastníci putování Hostýnskými vrchy pod vedením Mgr. Zdeňka Smiřického dojeli autobusem na Tesák a odtud se vydali po horském hřebenu směrem k Hostýnu. Po zastávce na Klapinově se vydali ostrým stoupáním ke zřícenině hradu Obřany, kde se pěkně vyřádili. Po návratu na Klapinov a po cestě směrem na Skalný a k Hostýnu je provázal úporný déšť, který prověřil jejich zdatnost. Po svačince na sv. Hostýně a po zakoupení drobných dárků je přivítala bystrická cukrárna Vendula. Osvěžení se vrátili do rodného městečka.

Mgr. Zdeněk Smiřický

Z dřevohostické školy

Jeden den ve středověku

„A jaké to bylo, když byl ten středověk?“ tuhle otázku dostal od zvědavého dítěte s vykulenými očičky nejeden dospělý v nejlepších letech. Ve snaze přiblížit dětem život v dobách dávno minulých jsme letos připravili netradiční Dětský den v historickém duchu, aby si všichni zkusili, jak takový středověký člověk žil, jak se bavil a jak pracoval. Akci jsme naplánovali na prostranství u zámku, kde mělo vyrůst starobylé tržiště a kolbiště se všemi atrakcemi, které minulost nabízela – od jednoduchých řemesel až po kruté tresty. Ve čtvrtek odpoledne bylo vše nachystáno a každý se moc těšil, jak děti, tak rodiče a učitelé. Po kladce přes Váhy skrz husté kopřivy projížděli první tatínkové, prý aby vyzkoušeli pevnost lana, a dámy natřásaly své vlečky a šlojíře. Ráno však bylo všechno jinak, neboť počasí se rozhodlo předvést, že středověk nebyla žádná legrace, ale tvrdý boj.

„Tak nehodní jsme snad nebyli!“ zoufali si žáci při pohledu na nekonečné proudy deště. Museli jsme nechat zámek zámek a nastěhovat se do školy, kudy sice historie netáhla, ale zase tam bylo sucho. Středověkou atmosféru jsme si vyrobili na chodbách a ve třídách a radostně se vrhli do víru dějin.

„Nejvíce se nám líbilo střílení lukem, protože to jsme ještě nikdy nedělaly, a hned napoprvé nám to šlo!“ chlubily se Venda Mizerová a Adéla Zmeškalová. „Byla jsem písárka brkem, ale školkaři, kteří ještě neuměli psát, z toho moc nadšení nebyli a sem tam dokonce vylili inkoust. Ale nakonec je to bavilo,“ ohodnotila svou středověkou práci Áda.

Soutěži v hodu útatou paží do katovského koše předcházela krutá scéna. „Mně sekali ruku,“ stěžoval si Jirka Dočkal, chudý otec čtrnácti dětí, pro něž ukradl chléb, „ale myslím, že ten trest moc velký účinek neměl, protože se všichni smáli.“

„Si dávali do nosu, v tom středověku,“ soudily děti chroupající skořicové trdelníky, perníčky, marcipánová zvířátka a jablíčka, které připravily obětavé maminky.

„Parádní byla alchymistická laboratoř,“ hodnotila Zuzka Nelešovská, „pokusy byly zajímavé a krásně to tam smrdělo.“

Módou zaujatým děvčatům Verče Vltavské a Lucce Kleinové se zamlouvala přehlídka historických kostýmů a výroba šperků. Petra Vlachová se v roli výrobce pečetí zase ocitla ve středu pozornosti dětí ze školy: „Jeden malý kluk na mě pořád fascinovaně koukal, jak roztápím a kapu pečetní vosk, a nechtěl jít ani pryč.“

„Mě o historický den připravila zákeřná choroba,“ litoval se Sam Koječský, „ve čtvrtek jsme šli na třešně, bylo jich tam strašně moc, a tak jsme se cpali a cpali a ráno ... jsem musel k paní doktorce.“

„Bylo to na jedničku s hvězdičkou, úplný jeden starodávny den“ shodli se nakonec všichni nadšeně.

Historický den se zkrátka vydařil a mně dovolte, abych poděkovala všem rodičům, kteří se na jeho přípravě a realizaci podíleli: paní předsedkyni SRPD Roubalíkové, iniciátorce celé zdařilé akce a jasnozřivé věštkyni, jejímu choti v roli statečného lukostřelce, paní Bzíralové, nezapomenutelné prodavačce jablek, paní Hošákové, zručné šperkařce, paní Slezákové, tajemné kořenářce, panu Tellingerovi, obratnému rytíři

ři, který nám dokonce jen tak mezi řečí opravil rozpletený školní plot, paní Tománkové, vypravěčce pohádek, i panu Menšíkovi, fotografovi. Mé díky patří také kolegům Marku Foukalovi, tajemnému alchymistovi, Růženě Jakubálové, pohotové trdelnici, tedy pekaře trdelníků, i ostatním pedagogům, kteří se na zdařilé akci aktivně podíleli. Zároveň děkujeme panu kastelánovi a jeho partě, kteří se tak snažili a těšili, ale které nakonec zradilo počasí. Nevadí, chlapi, doufám, že se ještě naskytne příležitost, abyste si dobývání altánku i lanovou dráhu přes vodní příkop užili. Děkuji všem žákům sedmé, osmé a deváté třídy i třetákům a čtvrtákům, kteří se podíleli na přípravě historických činností a připravili tak pro své mladší spolužáky krvavý i veselý výlet do bájí.

vaše Nataša Kučerová

Ohlédnutí za školním rokem

Poslední zvonek minulého školního roku se rozezněl už 29. června, a tak budou mít děti letos prázdniny o čtyři dny delší. Na takovou dávku radostného života bez úkolů a ranního vstávání se těší všechny děti a my jsme využili této příležitosti, abychom vyhodnotili nejúspěšnější žáky naší školy. Už tradičně byli ti nejlepší, kteří reprezentovali školu i náš městys, přijati a pohoštěni panem starostou v dřevohostickém zámku. Kdo měl tu čest letos?

Osmou třídu zastupovaly Pavlína Albertová a Vendula Hanáková, oceněné za reprezentaci školy a práci pro třídu a školu, z deváťáků byli vybráni Helena Janečková, Lenka Jelínková a Klára Rosulková za trvale výborný prospěch, za reprezentaci školy v soutěžích a Marie Bělánková a Andrej Buršík za reprezentaci školy ve sportu.

Letos však přišly na zámek i dvě paní učitelky, Mgr. Eva Luljaková a Mgr. Sylva Matějčicková, které odcházejí do důchodu. Obě nastoupily do Základní školy Dřevohostice 1. září 1976 ještě jako paní Ševčáková a slečna Řiháčková. Paní Luljaková ve škole s „technickými“ přestávkami (studium, čtyři mateřské dovolené a doba nemoci) setrvala od svých šesti let, kdy nastoupila do 1. třídy. Proslula svou vytrvalou dlouholetou prací v humanitárním hnutí Stonožka, jako organizátorka výtvarných soutěží dětských prací a vánočních výstav a vedením výtvarných kroužků či prací na výzdobě školy i městečka, kde ji občané znají i jako skvělou perníkářku.

Sylva Matějčicková se provdala do Přerova a vrátila se po třiaadvaceti letech v roce 2001 na místo svých učitelských začátků, kde působila jako vynikající výchovná poradkyně, v městyse se obětavě podílí na organizaci sportovního a kulturního života.

Mgr. Eva Luljaková

Mgr. Sylva Matějčicková

Školní rok jsme ukončili slavnostně v obnovené školní tělocvičně za přítomnosti vedení městyse, členů výboru SRPD i rodičů a přátel našich čerstvých absolventů. Ti se rozloučili s obcí tradičním kostýmovaným Posledním zvoněním již ve čtvrtek. Naši školu opustili mnozí se slzami v očích a s melodií Valčíku na rozloučenou, jímž symbolicky zamávali na pozdrav nejen svým učitelům, paní Mgr. Haně Sedlářové, třídní učitelce, ale i svému dětství.

Jako každý rok jsme předali ceny vítězům celoroční soutěže Výtvarník roku, do které se zapojují mladí umělci svou účastí v soutěžích. Potřetí si odnesla vítěznou perníkovou paletku Jolana Logajová, další místa obsadili Vendula Mizerová, Patrik Hošák, Tereza Bortníková, Eva Navrátilová s Lenkou Nelešovskou, Barbora Pročková, Julie Roubalíková a Nikol Josieková s Jitkou Křížovou.

Soutěž O nejvšestrannějšího sportovce letos vyhráli v kategorii mladších žákyň Vendula Mizerová, Žaneta Bakalová a Lenka Nelešovská, za mladší žáky Zdeněk Pokorný, Vít Janošek a Adam Tellinger, mezi staršími žákyněmi a žáky zvítězili Klára Rosulková, Marie Bělánková, Ivana Školoudová, Josef Bakala, Andrej Buršík a Petr Hanzlík. Nejlepší sběrači byli odměněni výletem s ekologickým zaměřením, mezi nimi vynikli Ondřej Gajdošík, Adam Tellinger a Michaela Špundová ve sběru papíru, Petr Neděla, Pavel Neděla a Tomáš Sehnálek s víčky z PETlahví.

Odměny byly rozdány, děti vyměnily kytičky za vysvědčení a prázdniny mohly nastat. Přeji všem, ať jsou plné krásných zážitků, nových přátelství i aktivního odpočinku, ať jsou opravdu skvělé.

Nataša Kučerová, vaše řidič

ŠKOLNÍ VÝLETY

Ve středu 6. června jsme byli společně s 1. třídou na výletě v ZOO Lešná. Viděli jsme tam plno zvířat a ptáků. Líbilo se nám, jak si sloni spolu hráli a navzájem se škádli. Také jsme sledovali lva, jak se vyhřívá na sluníčku. Navštívili jsme obrovský skleník, kde byli ptáci, krokodýli, ryby, prapodivné rostliny a malé opičky, které běžely kousíček od nás. Moc se nám líbila jízda zoologickým expresem. Někteří z nás si s sebou vzali album karet se zvířátky. Podle nich se nám podařilo najít a prohlédnout si papouška Ria, Aranku a Sepíka. Dozvěděli jsme se hodně nových věcí, nakoupili jsme si dobroty a spoustu dárečků, tak jsme se mohli vydat spokojeně zpátky domů.

Ondřej a Veronika, 2. třída

Školní výlet třetáků

Ještě než se rozepíšeme o našem výletu, musíme ocenit odvalu pana učitele Dopity a jeho doprovodu (manželky a paní Brtníčkové), že se s takovým počtem dětí (24) rozhodli s námi vůbec někam jet.

Ve čtvrtek 7. června nadešel konečně den, na který jsme všichni těšili. Vyrazili jsme na školní výlet s cílem na svatém Hostýně. Po příjezdu na horu jsme si udělali společnou fotku na schodech před chrámem. Tam jsme bohužel nemohli, protože byla mše. Aspoň jsme se podívali do síně plačící Panny Marie, kde hořelo moc kalíšků. Do kostela se někteří z nás po mši přece jen dostali a mohli obdivovat nádherné malby i sochy svatých.

Potom jsme se vydali novou Křížovou cestou přímo k větrné elektrárně. Věděli jste, že jeden její list měří skoro 9 metrů? Rozhledna byla bohužel zavřená, tak jsme se s pomocí Roštova dalekohledu rozhledli po okolí (viděli jsme i Dřevohostice!). Cestu zpátky jsme prošli starou Křížovou cestou, kterou vyrobil pan Jurkovič. Zajímavé na ní je, že obrázky jsou tvořeny z různých barevných kamínků. Pan učitel nám pak dal trochu volna, abychom mohli utratit peníze za památeční předměty, dárky domů a různé zbytečnosti (sliz, bouchací kulíčky, praskací provázek aj.).

Před jedenáctou jsme se vydali na zpáteční cestu pěšky. Povzpomínali jsme různé písničky, které jsme se během roku naučili, Tomáš a Kubík získali čokoládu, když

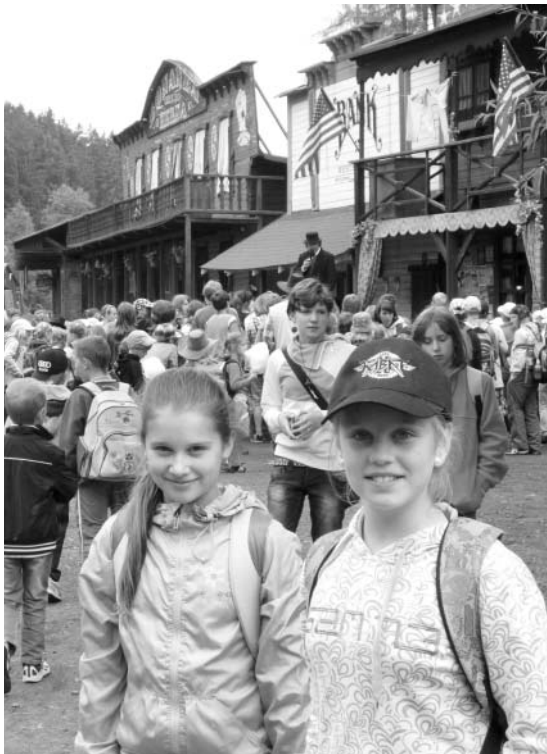

vylezli na mladý stromek. Těsně před Bystřicí jsme viděli zvláštní strom – jedna větev byla švestka a druhá bříza. Zajímavé! Na autobusové nádraží jsme dorazili těsně před odjezdem. V Dřevohosticích jsme si naposledy zakřičeli A-HOJ a spokojeni jsme se rozešli do svých domovů. Krásné počasí, zajímavý výlet – co jsme si na závěr roku mohli víc přát? Teď už jen zbývá, abychom byli spokojeni se známkami na vysvědčení, a můžeme si dva měsíce oddechnout.

parta třetáků a pan učitel

Výlet 4. a 5. třídy

6. června jsme jeli na školní výlet do zámku Draxmoor a westernového městečka Šik-lův mlýn. Po příjezdu jsme vešli do zámku. V první řadě jsme viděli různé památky, například ruční pilu a deštník. Přešli jsme do 3D kina, kde jsme se dívali na krátký film. Na konci tam byla převlečená paní za přišeru, a když tam k ní nějaký kluk hodil kšiltovku, tak mu ji sebrala. A zase ji vracela svému majiteli. Daniel ji našel, a proto šla za ním. Vystrašila ho řeh-tačkou a odešla po schodech dolů. Také Libor ji nazlobil, proto se také vracela zpět a přitom ukazovala na Filipa a Daniela. Oba dva se báli, ale Filip se držel paní zástupkyně a říkal, že dostane infarkt. Nakonec jsme jeli výtahem dolů. Potom jsme dojeli do westernového

městečka, kde jsme viděli scénku, ukázky točení pistolí, zacházení s lasem i bičem. Byl tam kůň, který si sedl na křeslo. Výlet se nám moc líbil.

Radek a Karolína

Výlet 6. třídy na trase Troják – Hostýn – Bystřice pod Hostýnem

znamenal pouhých 17 prosluněných kilometrů. Poslední etapa Bystřice – Dřevohostice se už pěšky nešla, skupina pěších turistů prohrála sázku u kašny na náměstí, a tak všichni museli autobusem.

Dolů do dolů

14. 6. 2012 se 8. třída vypravila do Ostravy na školní výlet. Poté, co jsme dorazili vlakem do Ostravy, jsme bloudili lesem, až jsme došli k muzeu „iluzí a klamů“. Uvnitř nebylo nic zajímavého, co bychom neznali. Dále jsme pokračovali do hornického muzea „Landek“, kde jsme jeli výtahem dolů k nitru země 622 m hluboko!!! Samo-

zřejmě jsme si museli povinně nasadit helmu na hlavu, abychom nepřišli k úrazu. Jak nás znáte, všechno uhlí zůstalo na svém místě. V Landeku se nachází záchranářské muzeum, kde jsme si vyzkoušeli lézt ve stísněných prostorech, také naši sílu a vytrvalost. I naše paní učitelky se nebály a vyzkoušely to také. Po návštěvě nákupního centra Nová Karolína, zde naši chlapci strávili čas v KFC, jsme přijeli v pořádku domů.

Adéla a Pavlína

Ze zoo do multikina

Ráno v osm hodin jsme vyrazili autobusem od školy. Přisedli jsme si k prvňáčkům a vyrazili na Lešnou do zoo. Cesta trvala asi půl hodiny a skvěle jsme se bavili. Bylo pro naši třídu překvapením, když jsme na parkovišti vystoupili, rozhlédli se kolem sebe a viděli samé malé špunty, jak se už nemůžou dočkat prohlídky zoo. A to jsem nezmínila ty spokojené tváře důchodců. „To jsme jediní deváťáci, co se jedou podívat na zvířata?“ problesklo všem hlavami. Tak jsme nasadili výrazy těch nejzkušenějších a nepremožitelných a vydali jsme se po dvojičkách ruku v ruce ke vstupní bráně. Tam jsme dostali lístky a šli učit zvířata jejich přirozenému chování.

Některé z nás víc než zvířata však zajímaly prolézačky, bary nebo občerstvení. Ale já osobně jsem poznala pár zvířat, které jsem v životě neviděla. Například i můj spolužák se během prohlídky začal jevit docela podivně. Že by ho ovlivnily šimpanzí hormony? Kdo ví... Během prohlídky jsme se samovolně roztřídili do gangů, které na pár hodin ovládly celou zoo Lešnou. Celkově se prohlídka povedla, jediná smůla byla v tom, že zrovna nedělali nábor do cirkusů nebo nápravných zařízení.

Ze zoo jsme pokračovali do Zlína, kde jsme měli rozchod. V centru města bylo plno zajímavých obchodů a o kousek dál tržnice. Ale v kině – to byl zážitek! Měli jsme domluvenou 3D projekci filmu Avengers a kinosál byl – až na naši třídu – úplně prázdný. Mohli jsme se posadit v podstatě kdekoli. Nejlepší bylo, když se najednou ozvalo: „Pod sedačkou jsou zuby!“ Nakonec se zjistilo, že to je pouze popcorn, ale všechny nás to pobavilo. Vzápětí začal film a všechny nás ohromila krásná ruská agentka i zbytek jejího statečného týmu, kterým se povedlo vyhrát nad nepřátelskými silami.

Nazpět jsme cestovali trolejbusem, přesedali v Otrokovicích na vlak, který nabral směr na Přerov a odtud ještě autobusem přímo domů. Všechnu energii jsme si stihli vybit už v zoo, tak byla cesta klidnější. Výlet se nám moc líbil a vůbec nám nevadil pozdější návrat. Maminky nás doma poznaly a to bylo hlavní.

Klára

Naši prvňáčci

Letos jsme my deváťáci dostali na starost 16 malých prvňáčků, nimiž jsme zažili spoustu legrace a zajímavých věcí. Naši prvňáci nám předvedli, jak se postupně učí číst, psát a počítat. Připravili si pro nás krásná přáníčka a my najednou zjišťovali, že kdysi dávno v první třídě to bylo docela prima. Pro naše malé kamarády jsme si připravili v tělocvičně překážkovou dráhu, jindy ve třídě se s námi malovali a vyprávěli pohádky. Moc jsme si tyhle dáblíky oblíbili a bude se nám po nich stýskat.

Moje prvňáčka se jmenuje Ema Josefína Ryšánková. Je jí 7 let. Je šikovná, hodná a je s ní sranda. Ve škole má většinou samé jedničky, jen občas nějakou tu horší známku, což se někdy podaří každému. Byla jednou z mála, kteří nás hlasitě povzbuzovali na soutěži Paragraf, kde jsme zrovna moc neuspěli. Nebála se, ani jsme ji nemu-

seli přemlouvát. Je vysoká asi 135 cm, její oči jsou nádherně hnědé jako její vlasy. Nejvíce oblíbený předmět ve škole má výtvarku a její oblíbená barva je růžová.

Lenka

Přírodovědný jarmark

V pátek dne 22. června se vypravila 8. třída do Olomouce. Pokud si myslíte, že naším hlavním cílem bylo procházet památky, mýlíte se, cílem bylo navštívit PŘÍRODOVĚDNÝ JARMARK, který se nacházel v přírodovědecké fakultě Univerzity Palackého v Olomouci.

Když jsme došli na místo, nikdo nevěděl, jak bude celý den probíhat, ale také nikdo netušil, jak je jarmark mezi školami důležitý. Hlavní myšlenkou jarmarku bylo ukázat dětem, že fyzika a chemie může být zábavná. Každý účastník si mohl vyzvednout soutěžní kartičku a za jednotlivé plnění úkolů získat hodnotné ceny. Nejzajímavější byla laserová laboratoř, kde nám bylo ukázáno řezání laserem. Příští rok bychom chtěli reprezentovat školu a propagovat pokusy, které bychom si připravili.

Po únavném plnění úkolů jsme šli procházet krásy Olomouce a ve vlaku na všechny dolehla únava a všichni odpočívali a vyprávěli své zážitky. Exkurze se nám velice líbila a doufáme, že takových bude více.

Velké díky patří také panu učiteli Foukalovi, který byl ochoten s námi spáchat přírodovědný jarmark a také projít památky Olomouce, které si pro nás připravila paní ředitelka.

Venda a Ivana

Znáte dobře Dřevohostický les?

My už ano. Prošli jsme si celou naučnou stezku, která byla nově zřízena z Evropských fondů. Má celkem 12 zajímavých stanovišť. U nich se hodně dozvíme z oblasti jak historie, tak z přírody našeho krásného regionu. Ve skupinách jsme se vydali

plnit zajímavé úkoly. Svačina v lese nám chutnala úplně jinak než ve škole. Vše bylo bodováno a na konci vyhodnoceno. Králi lesa se stala skupina dívek z 6. třídy ve složení Lucie Fiurášková, Jolana Logajová, Pavla Kubálková a Dominika Kovaříková. Z naší 7. třídy se nejlépe dařilo získávat informace také dívkám Žanetě Bakalové, Adéle Zmeškalové a Vendule Mizerové. Mezi osmáky zvítězili konečně kluci Tomáš Zbiral, Robin Bršťák, Filip Krajcar a Honza Kašpárek. Cesta byla dobře značená a ani jsme nebloudili jako naši sousedé šesťáci. U stanoviště, které vám neprozradím, je školní poklad, jeho GPS = N 49@27.143', E 17@35.921'. Většina ho našla a něco si vzala na památku. Nebojte se lesa nic a taky se vydejte na průzkum. Najděte poklad a nezapomeňte zanechat v zápisníku vzkaz dalším.

Vítek

Bylinkový záhon

Naši pěknou školní zahradu jsme letos zase něčím vylepšili a zkrášlili. Holky z osmé a deváté třídy pod vedením paní učitelky Jakubálové vymyslely a vysadily šachovnicově uspořádaný bylinkový záhon. Z vlastních zdrojů jsme dodaly velký výběr voňavých bylinek – bazalku, šalvěj, mátu, meduňku, mateřídoušku, diviznu a další léčivky. Tenhle záhon vypadá krásně, je plný vůní a zdraví.

100. výročí korunovačních slavností na Hostýně (1912-2012)

V létě r. 1912 byl Hostýn místem velkolepé a jedinečné události, kterou byly korunovační slavnosti. Trvaly jedenáct dní, od 15. 8. do 25. 8. 1912. Hned první den, čtvrtek 15. srpna, byl dnem hlavním a nejvýznamnějším. V tento korunovační den bylo podle úsudku tehdejších vojenských znalců přítomno na Hostýně přes 100 000 lidí.

Pro korunovaci byly pořízeny korunky ze zlata, perel a drahokamů. Jejich autorem byl architekt Josef Fanta, profesor české techniky v Praze, proslulý odborník ve svém oboru. Svůj návrh vypracoval zadarmo, bez honoráře. Korunky jsou vysoce hodnotným uměleckým dílem, výsledkem práce českých živnostníků, kteří tak znovu dokázali svou dovednost a zdatnost. Zlatnické, rytecké, emailové a klenotnické práce byly provedeny v Praze, broušení kamenů bylo provedeno v Turnově. Náklady na pořízení korunek zajistili šlechtní dárci a obětaví věřící svými dary a příspěvky. Korunky byly 21. července 1912 posvěceny v Římě papežem Piem X.

Korunka mariánská je větší a bohatější. Bylo do ní vsazeno celkem 27 dýmantů, 546 perel, 148 rubínů, 138 smaragdů, 113 safírů, 21 topasů a 47 opálů. V čele korunky je nápis „Zůstaň Matkou lidu svému“. Nad nápisem jsou umístěny znaky Moravy, Čech, Slezska. Korunka Ježíškova je menší, jednodušší a skromnější. Je do ní vsazeno celkem 30 rubínů, 20 velkých adulárů (polodrahokamů) a 5 topasů.

Přípravy na korunovaci byly rozsáhlé a řídili je iniciativní a obětaví hodnostáři, dr. Antonín Cyril Stojan, probošt z Kroměříže, poslanec a jednatel Matice svatohostýnské, Antonín Ostrčilík, superior hostýnský, rodák z nedalekého Fryštáku u Holešova a lékárník Jan Harna z Kroměříže, hospodář Matice svatohostýnské. Hostýnské temeno bylo slavnostně vyzdobeno. Na dolní části schodiště nad Vodní kaplí a na cestě od Slavkova byly zřízeny dvě slavnostní brány, po obou stranách schodiště a vozové cesty byly postaveny řady ověncených stožárů, chrám i ostatní hostýnské budovy byly okrášleny množstvím praporů.

Chrám byl očištěn a bylo v něm postaveno zvláštní schodiště pro korunovaci. Bystřický malíř Jan Ježek, otec akademického malíře Stanislava Ježka, dovedně opravil chrámové malby. Zvenku byl na průčelí chrámu vyhotoven nádherný prozaický obraz Pany Marie. Obraz má plochu 26 m², je složen z dvěstě šedesáti tisíc barevných kaménků a jeho autorem byl český malíř Viktor Förster z Prahy.

Byla také provedena opatření pro zajištění bezpečnosti a zdraví hostýnských hostů. V pohotovosti byla desetičlenná hasičská hlídka z Bystřice p. H. se stříkačkou a stejně početná bezpečnostní stráž. V provizorně zřízené nemocnici byli stále připraveni MUDr. Aleš Váhala z Bystřice p. H. a okresní lékař dr. Kozák z Holešova.

K zajištění bezpečnosti patřila i technická opatření. Pro náhlou a rychlou potřebu byl zřízen místní telefon, který spojoval poutní kancelář, sakristii, věž, klášter, nemocnice a útulnu. Bylo zabezpečeno osvětlení chrámu, dalších budov a celého hostýnského temene.

Velké problémy byly s ubytováním. Vojáci z Kroměříže (c. k. 25 pluk zeměbrány) postavili 35 nocležních vojenských stanů, každý pro sto lidí.

Střechu nad hlavou poskytl klášter s ambity, kostel, veranda za hotelem a všechny tři kaple. Mnoho hostů bylo ubytováno v Bystřici zásluhou barona Arnošta Gedeona Loudona, továrníků Thoneta a Zbořila, faráře Vorla a ředitele školy Papežika. Všechna tato opatření dohromady však zajistila ubytování jen malé části návštěvníků, většina poutníků musela strávit noc pod širým nebem.

Korunovace se nemohla obejít bez hudby, které připadla důležitá role a která přispěla svým dílem ke zvelebení slavnosti. Hostýnské temeno oživovala Thonetova hudba ze Vsetína, krojovaná slovácká kapela z Vlčnova, valašská kapela z Loučky, hudba ze Štítné nad Vlárou, hanácká kapela z Beňova, slovácká kapela z Vnorov a fanfáristé ze Žerotína u Litovle.

Vlastní obsáhlý korunovační obřad zahájil průvodem od kláštera přes schodiště ke chrámu. V jeho čele šel hlavní pořadatel, dr. A. C. Stojan, pak fanfáristé, jednotlivé spolky a prapory, družičky, Orli, duchovenstvo, za nímž pod baldachýnem byly na nosítkách nesený korunky. Za baldachýnem kráčela hlavní osoba celé korunovace, metropolita moravský a kardinál dr. František Saleský Bauer, arcibiskup olomoucký, za ním pak řada významných světských osobností.

V prostoru před chrámem pak zástupcové jednotlivých stavů a spolků předstupovali před dr. Bauera s prosbou o provedení korunovace sochy Panny Marie s Dítětem. Následovalo dlouhé kázání F. Bauera z kazatelny, připravené nad schodištěm. Po kázání vešel průvod do chrámu a kardinál dr. Bauer se svými třemi asistenty vystoupil po připraveném a bohatě vyzdobeném schodišti za hlavním oltářem k soše P. Marie a jejího syna a vložil zlaté korunky na jejich hlavy. Po sestoupení se schodiště ještě třikrát kadidlem korunovanou sochu okouřil. Hlaholem zvonů, hudbou, zpěvem a modlitbami byl korunovační ceremoniál ukončen.

Rušno na hostýnském temeni však bylo ještě dalších deset dní. Hned druhý den v pátek 16. srpna byla uspořádána pouť a valná hromada Matice svatohostýnské, která měla lví podíl na zdárném průběhu korunovace. V dalších dnech proběhly poutě: matek a dětí, mužů, duchovenstva, mariánských družin, terciářů, omladiny, studentstva, akademiků, učitelů, profesorů a konečně pouť Apoštolů sv. Cyrila a Metoděje. Také tyto dny měly nabýt a pestrý program, který tvořily průvody, mše, kázání, proslovy, pozdravy, přijímání, hudba, zpěvy a schůze.

Korunovace byla také příležitostí k setkání nejvyšších církevních hodnostářů. Mezi nejvýznamnější hosty patřili oba kardinálové arcibiskupové, vedle korunovatele dr. Baunera to byl kardinál Lev Skrbenský, arcibiskup pražský. Přítomno bylo i pět biskupů: dr. Karel Wisnar z Olomouce, starosta matice svatohostýnské, hrabě Pavel Huyn z Brna, dr. Josef Doubrava z Hradce Králového, Josef Antonín Hůlka z Českých Budějovic a Josef Koudelka, český biskup z Milwaukee v USA, předtím generální vikář a biskup v Clevelandu. V čele nejvýznamnějších světských osobností byl moravský zemský hejtman hrabě Otto Serényi.

Korunovační slavnosti na Hostýně jsou vlastně připomínány celých sto let. Zásahu na tom mají dvě pamětní desky z bílého mramoru, které jsou umístěny v chrámu po obou stranách hlavního oltáře. Byly zhotoveny v dílně akademického sochaře Ferdinanda Neumanna v Kroměříži. Text vyrytý do desky zasazené po levé severní straně oltáře připomíná povolení korunovace papežem, text desky po pravé straně připomíná vlastní korunovaci.

Co ještě dodat? Korunovační slavnosti v r. 1912 byly nesporně největší událostí na Hostýně ve dvacátém století. Zařadily se také k nejvýznamnějším událostem v dějinách Hostýna vůbec. V duchu těchto historických hodnot by měly také proběhnout letošní jubilejní oslavy 100. výročí této památné a nezapomenutelné slavnosti.

Vlastimil Doležal

Použitá literatura: Antonín Janda a spol.: Papežská korunovace matky Boží Svatohostýnské (1913)
František B. Videnský: Sv. Hostýn ve své historii a ve svých osudech (1913)

Co je nového v knihovně

Dovoluji si všechny čtenáře pozvat do knihovny, je tady spousta pěkného čtení.

Máme zde novou řadu oblíbených historických příběhů s detektivními zápletkami spisovatele Vlastimila Vondrušky, třídlíný historický román z 15. století „Isabela a Ferdinand“ od Jean Plaidy, válečné romány z 2. světové války Svena Hassela a Chrise Ryana.

Ty čtenáře, kteří mají rádi napínavé thrillery, nezklame Ken McClure – „Ve vyšším zájmu“, Nora Roberts – „Zahráváš si s ohněm“, Robert Ludlum – „Ostermanův víkend“, Chris Carter – „Dvojité kříž“. Napínavé jsou detektivní romány Davida Morrela, Jamese Pattersona, Lindy Howardové.

Milostné romány pro ženy Nory Roberts přečtete jedním dechem, knihy Catherine Coulter se půjčují nepřetržitě.

Z českého prostředí se na dění kolem nás dívá Tomio Okamura v knize „Umění vládnout“, Barbara Nesvadbová a Irena Fuchsová ve svých povídkových knihách skvěle hodnotí vztahy mužů a žen, Josef Fousek s laskavým humorem popíše osobní vzpomínky a pocity v knize „Deník starého muže“ a „Nové povídky“ Zdeňka Svěráka potěší...

Autobiografický román Beáty Matyášové „Klára nad propastí“ řeší složitou životní situaci, knížky Simony Monyové „Sebemilenec“ a „Krotitelka snů“ budou určitě hodně žádané.

Anna Strunecká a Jiří Patočka – odborníci na biochemii, toxikologii a biomedicínu nabízí v knize „Doba jedová“ a „Doba jedová 2“ poutavé čtení o škodlivých látkách v potravinách, lécích i kosmetice.

Každý ze čtenářů si určitě vybere to „své“, těším se na vaši návštěvu.

knihovnice Ludmila Valčíková

Na základě provedené kontroly v knihovně bylo zjištěno, že někteří čtenáři nevrátili vypůjčené knihy ani po několika upomínkách a několik z nich dokonce ani po několika letech. Rada městyse rozhodla těmto čtenářům umožnit vrátit vypůjčené knihy bez jakýchkoliv poplatků nebo pokut a to až do konce měsíce srpna.

Všichni, kdo máte dlouhodobě vypůjčené knihy, přineste je, prosím, vrátit do knihovny, otevřeno je každé pondělí a středu v době 10–12 a 13–17 hodin (pokud se vám tato doba nehodí, můžete je přinést i na Úřad městyse Dřevohostice).

Starosta chválí

- pana **Karla Dudíka** za bezplatnou dopravu žáků naší školy na soutěže MAS do Kostelce
- pana **Josefa Skříčka**, který při organizaci Záhorského cykloorientáku vypomohl vlastním autem, když se porouchal obecní Ford Transit
- pana **Květoslava Dvořáčka**, který kromě toho, že se vzorně stará o uložení suti na Kuříně, v poslední době našel a přinesl na radnici několik ztracených svazků klíčů (jejich majitelé děkují)

Pozvánka na TURZOVKU 2012

Memoriál Františka Zlámala – 8. ročník

Zveme všechny milovníky cyklistického sportu i příznivce jiných aktivit k tradiční dvoudenní vyjízdce na Turzovku a zpět.

Koná se ve dnech 1. a 2. 9. 2012.

Ubytování je zajištěno opět v Makově za příznivou cenu včetně večeře a snídaně. Sraz k odjezdu je v sobotu 1. 9. v 7:00 na náměstí v Dřevohosticích, návrat v neděli okolo 16 hodin. Trasa vede přes Rožnov pod Radhoštěm krásnými cyklostezkami okolo Bečvy na Bumbálku, Makov a do poutního místa Turzovka. Návrat bude přes Karolínu, Vsetín, Troják, Tesák a domů. Je možnost trasy změnit dle domluvy.

V případě zájmu kontaktujte Josefa Horáka – telefon: 739 377 226

Nabízíme zábavu a nové zážitky s dobrým kolektivem ve zdravém sportovním stylu. Přijďte si zasportovat a uctít letos nedožitě sté výročí narození pana Zlámala.

Záhorský cykloorienták 2012

V sobotu 2. 6. proběhl 12. ročník Záhorského cykloorientáku. Jednalo se o „závod“ dvoučlenných družstev na horských i trekingových kolech, pro všechny od rekreačních jezdců až po ostřílené borce. Délku a náročnost trasy si každý zvolil sám, dle svých představ a možností.

Závod je součástí soutěže o Dřevohostický pohár v závodech na horském kole. Na startu se sešlo v šesti kategoriích na osmdesát závodníků z Brna, Rýmařova, Frenštátu i blízkého okolí a domácích. Zvítězili Petr Zemánek a Pavel Pok z týmu Dracy a zároveň se stali držiteli putovní ceny, která je vystavena na nádvoří dřevohostického zámku. Dosáhli zisku 1080 bodů, v sedle svých kol strávili 326 minut a najeli přes 100 kilometrů. Druhá dvojice v pořadí z týmu Merida Brno nasbírala 1070 bodů a potřebovali k tomu 348 minut. V kategorii rodinný výlet zvítězili domácí Lucka a Adam Tellingerovi, kteří dosáhli 520 bodů v čase 301 minut a ujeleli 60 km.

Závod se pravidelně zúčastňuje v rámci příprav na zdolávání himalajských osmitisícovek i dvojice špičkových horolezců Olga Nováková a Pavel Matoušek.

Na uspořádání závodu se podíleli InSport, hostinec „Na Špici“, Dracy a městys Dřevohostice, kterým tímto děkujeme za pomoc při zajištění závodu.

ZK

Záhorský cykloorienták 2012

Zpestřením byla návštěva retro-cyklistky z Lipníka nad Bečvou, která přijela na historickém kole a v dobovém kostýmu. Na snímku jsou také vítězové Petr Zemánek a Pavel Pok.

Pavel Dostál
se synem Adamem

Vítězové kategorie Rodinný výlet
Lucka a Adam Tellingerovi

Dřevohostický pohár v závodech na horském kole

Soutěž vyhlásil Špica team a hostinec „Na Špici“. Soutěž je určena pro cyklisty s místem pobytu v Dřevohosticích. Držitelem putovního poháru bude závodník s nejlepším součtem časů na třech regionálních závodech:

- Rohálovská padesátka
- Čechy tour
- Rusavská padesátka

a bonusů získaných účastí na těchto třech cykloakcích:

- Záhorský cykloorienták
- Turzovka (1. 9.)
- Výlet k prameni Moštěnky (15. 9.)

Tímto zveřejní všechny příznivce cyklistiky a doufáme, že se nám do budoucna podaří rozšířit a omladit naše řady.

Špica team

Špica team

Sochováci zdraví čtenáře zpravodaje

Přišel nám pozdrav z letošního tábora v Rajnochovicích. Rozzářené tváře všech táborníků se slušivými tričky s názvem ANIMÁČEK hovoří jasně o pohodě, která na letošním pobytu vládla.

Proti povodním společně

V letošním roce si připomínáme neslavné patnácté výročí od povodní, které se nesmazatelně zapsaly do povědomí občanů obcí a měst na Moravě. Tzv. stoletá voda citelně zasáhla do oblastí kolem toků řek a říček protínající úrodnou moravskou zemi. Povodeň zasáhla i naši obec a voda ukázala svou moc, na jejíž ovládnutí nemáme sílu ani prostředky. Krizové štáby, které mapovaly vznik, rozsah i škody způsobené povodní, navrhovaly opatření, která by měla tyto škody omezit. Protipovodňová opatření se měla postupně realizovat za pomoci státu formou dotací. V roce 2002 však povodně zasáhly i další území republiky včetně hlavního města, takže byly priority přehodnoceny. Dřívější přísliby protipovodňových opatření tak zůstaly pouze na papíře. V průběhu následujících let se ukázalo, že nejen rozvodněné řeky, ale také nenadále vydatné přivalové deště lokálního charakteru mohou způsobit citelné škody.

V posledních letech ministerstvo životního prostředí začalo analyzovat stále častější a opakující se povodně. Výsledný sběr dat ukazuje, že je nutné především najít způsoby jak povodním a bleskovým záplavám předcházet. Kromě zlepšování či zachovávání dobrého stavu předpovědní služby se součinností záchranného systému je nutné zrealizovat trvalá opatření v krajině. Zvýšit její retenční schopnost, vybudovat systémy protipovodňových opatření vhodných pro každé konkrétní území. Finanční prostředky je třeba nasměrovat na projekty zaměřené pro omezování rizika povodní, zlepšování stavu přírody a krajiny, prevenci sesuvů půdy. Tato opatření podporuje ministerstvo životního prostředí v rámci Operačního programu Životního prostředí (OPŽP).

V roce 2010 Rada mikroregionu Moštěnka informovala své členské obce o možnostech získat finanční prostředky z OPŽP na realizaci protipovodňových opatření a to ve dvou projektech:

„Zpracování digitálních plánů a vybudování sítě varovného vyrozumívacího systému pro obce mikroregionu Moštěnka“.

Do tohoto projektu se přihlášily obce Beňov, Podolí, Dobřčice, Dřevohostice, Lipová, Turovice a Radkova Lhota. Celkové náklady činí 7 758 219 Kč, z toho finanční spoluúčast obcí 1 142 802 Kč. Náklady na dílo v Dřevohosticích jsou v částce 1 893 776 Kč a finanční spoluúčast 256 090 Kč. Po náročné administraci projektu a výběrové řízení – síť varovného vyrozumívacího systému pro obce mikroregionu Moštěnka realizovala firma Tomáš Mikula z Valašského Meziříčí a zpracování digitálních plánů firma ENVIPARTNER, s.r.o. Brno.

Součástí díla je instalace měřičů srážek a instalace měřiče výšky hladiny vodního toku Moštěnky. Všechna tato zařízení jsou napojená na integrovaný záchranný systém.

„Zpracování podkladů k realizaci přírodě blízkých protipovodňových opatření na území DSO mikroregionu Moštěnka“.

Do tohoto projektu se přihlášily obce Beňov, Čechy, Dobřčice, Domaželice, Dřevohostice, Horní Moštěnice, Křtomil, Lipová, Lišná, Nahošovice, Podolí, Přestavky, Radkova Lhota, Radkovo, Turovice, Věžky a Vlkůš.

Tento projekt zahrnuje opatření, která umožní snížit vodní erozi, zvýšit retenci vody v krajině s naplňováním správné zemědělské praxe, zlepšit podmínky pro život vodních organismů, zlepšit samočisticí schopnosti toků, zvýšit povodňovou ochranu aj.

Celkové náklady na dílo činí 2 354 280 Kč, z toho finanční spoluúčast obcí 235 280 Kč.

Opět je nezbytná administrace projektu. Ve výběrovém řízení si palmu pro vítěze odnesla firma EKO-TOXA, s.r.o. z Brna.

Studie proveditelnosti má tři úrovně:

1. úroveň: celoplošné řešení – obce navrhly 145 lokalit. Počet návrhu je důkazem o velkém zájmu zastupitelů obcí nejen budovat protipovodňová opatření, ale i zlepšení vodního hospodářství ve svém katastru.

2. úroveň: vybraná opatření k podrobnějšímu řešení – vytipováno 40 lokalit. V této úrovni již zpracovatel po zjištěných problémech, analýzách terénních průzkumů s důrazem na protipovodňová opatření a protipovodňový efekt pro krajinu, realizovatelnosti včetně přihlédnutí k prioritám OPŽP a v neposlední řadě po konzultacích se starosty jednotlivých obcí vytypoval možné lokality.

3. úroveň: pro vybraná opatření věcné řešení – 9 lokalit. Do této úrovně zařadil zadavatel lokality, které mají přímý protipovodňový efekt, jsou realizovatelné se souhlasem vlastníků pozemků, s přihlédnutím na počet dotčených parcel při realizaci opatření a priority OPŽP. Zadavatel doporučuje lokality v obcích Beňov, Dřevohostice, Dobřčice, Líšná, Podolí, Věžky a Vlkůš. V Dřevohosticích byla vybrána lokalita – Intravilánová revitalizace vodního toku Bystřička (ul. Nábřeží od mostu ul. Lapač po lávku na ul. Školní).

Měřič výšky hladiny na Moštěnce

*Stanislav Skýpala,
předseda mikroregionu Moštěnka*

Tržní řád městyse Dřevohostice

Rada městyse Dřevohostice schválila na svém jednání dne 28. 5. 2012 usnesením č. 9/37 a na základě § 18 odst.1 a 3 zákona č.455/1991Sb., o živnostenském podnikání, ve znění pozdějších předpisů a v souladu s §11, odst.1 a § 102 odst. 2, písm. d/ zákona 128/2000 Sb, o obcích, tento tržní řád městyse Dřevohostice, který vydává jako nařízení obce.

čl. 1

Úvodní ustanovení

Účelem tohoto řádu je stanovit podmínky, za kterých lze uskutečňovat nabídku zboží, prodej zboží a poskytovat služby občanům, mimo provozovny určené k uvedeným účelům kolaudačním rozhodnutím. Tržní řád je závazný na celém území obce bez ohledu na charakter prostranství a vlastnictví k němu.

čl. 2

Místa pro nabídku, prodej a poskytování služeb

Na území obce, je možno mimo provozovnu nabízet zboží, prodávat zboží a poskytovat služby pouze na tomto tržním místě:

Prostor č.1 – na zpevněném chodníku pro pěší, ve středu obce, v prostoru ohraničeném dvěma zálivy a vyznačeném v dlažbě červenými pruhy, část pozemku p.č. 851/1 o velikosti 40m2 (prostor přiléhající k prodejně potravin „U Neděhlů“ – určeno pro pultový prodej)

Prostor č. 2 – zpevněná dlažba na Náměstí, volný neohraničený prostor před Úřadem městyse Dřevohostice, část pozemku parc. číslo 72 (určeno pro prodej živých ryb, chlazené drůbeže, atd..)

Kapacita prostoru č.1 je stanovena na jedno tržní místo, kapacita prostoru č.2 je rovněž stanovena na jedno tržní místo. Prostor č.1 je vyznačen dodatkovou tabulí s nápisem “tržní místo” a s vyznačením doby možného prodeje zboží.

čl. 3

Pravidla k zajištění řádného provozu míst pro nabídku, prodej zboží a pro poskytování služeb

Provozovatel míst pro výše uvedený prodej a poskytování služeb, městys Dřevohostice, zváží vhodnost a potřebnost prodeje a poskytnutí služeb dle konkrétní nabídky prodejce, přidělí prostor vhodný k prodeji nebo poskytování služeb a v souladu s OZV o místních poplatcích č. 2/2010 stanoví přesnou částku za pronájem místa. (prostor č.1 je prodejcům a poskytovatelům služeb k dispozici pouze v celé uvedené a vyznačené ploše, poplatek bude vybírán za celý prostor).

V prostoru č.2, který není ohraničen, bude poplatek vybírán dle vyměřených a skutečně zabraných metrů čtverečních. (teprve po zaplacení celé částky prodejcem v hotovosti na pokladně Úřadu městyse Dřevohostice může prodejce na vybraném tržním místě postavit své prodejní zařízení). Při prodeji a poskytování služeb budou upřednostňováni prodejci, nabízející zboží, které neobsahuje místní prodejní síť.

čl. 4

Doba prodeje zboží a poskytování služeb

Tržní místa mohou být provozována celý rok a doba prodeje zboží nebo nabízení služeb na tržním místě je od 8:00 do 18.00 hod.

čl. 5

Pravidla pro udržování čistoty a bezpečnosti na tržních místech

Prodejci zboží a poskytovatelé služeb jsou povinni udržovat prodejní místo v čistotě a pořádku, zanechat je čisté a uklizené i po skončení prodeje. Při prodeji živočišných produktů a zvířat a při poskytování služeb jsou prodejci povinni řídit se zvláštními právními předpisy, upravující veterinární a hygienické podmínky a požadavky.

čl. 6

Zakázané druhy prodeje zboží a poskytování služeb

Na celém území městyse Dřevohostice je zakázán tzv. podomní a pochůzkový prodej a nabídka služeb. Podomním prodejem se pro účely tohoto tržního řádu rozumí prodej a nabídka služeb, kdy je bez předchozí objednávky a vyrozumění dům od domu nabízeno a prodáváno zboží či služby.

čl. 7

Porušení tržního řádu

Porušení tržního řádu se postihuje dle zvláštních právních předpisů, (např. zákon 128/2000 Sb., o obcích, zák.č. 200/1990 Sb. o přestupcích, zák.č.455/1991 Sb. o živnostenském podnikání).

čl. 8

Závěrečná ustanovení

Kontrolu dodržování tržního řádu jsou oprávněni provádět všichni zaměstnanci Úřadu městyse Dřevohostice.

Tržní řád městyse Dřevohostice nabývá účinnosti dne 1. 6. 2012

Stanislav Skýpala
starosta městyse

Petr Dostál
místostarosta městyse

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA

Významné životní jubileum

si v měsících srpnu, září a říjnu 2012 připomenou tito naši spoluobčané:

99 let

Marie Cagášková

92 let

Ludmila Kratochvílová

90 let

Antonín Logaj

89 let

Božena Nesvadbová

88 let

Oldřiška Klevetová

86 let

František Bednář

84 let

Josef Šípek

83 let

Josef Mičák

82 let

Jiřina Polcarová

Marie Daňová

Zuzana Skálová

80 let

Vladimír Zbírál

Květoslava Polášková

Věra Nucová

Božena Spáčilová

75 let

Karel Ejem

Stanislav Čech

70 let

Štefan Bršťák

Anna Roubalíková

Marta Klesnilová

Anežka Caletková

Milada Sedlářová

60 let

Věra Khůrová

Jana Poledňáková

Pavel Matějčík

Marie Pešáková

50 let

Naděžda Skopalová

*Všem jubilantům blahopřejeme a do dalších let přejeme pevné zdraví,
osobní štěstí a životní optimismus.*

Uzavřená manželství

Libor Kadleček
a Marta Hradilová

Ivo Frydrych
a Marcela Kvapilová

Martin Škrabana
a Kateřina Neznámá

*Vážení novomanželé, na Vaši společné cestě životem Vám přejeme
hodně štěstí, lásky, porozumění a spokojenosti.*

Narozené děti

Karina a Lara Tichákovy

Štěpán Fuksa

*Vážení rodiče, vítáme Vaše dětiátka
a přejeme jim i Vám mnoho zdraví a radostných chvil.*

Z našich řad odešli

Marie Jančí

Zdeněk Fegut

Vladimír Jančí

*Vážení pozůstalí,
přijměte upřímnou soustrast nad ztrátou blízkého člověka.*

městys Dřevohostice pořádá

8. ročník folkového festivalu

DŘEVOHOSTICKÉ FOLKÁČ

sobota 18. srpna 2012 od 14 hodin

zámecká zahrada v Dřevohosticích

- ☛ **3M+B** (Lipník nad Bečvou)
- ☛ **CARETA** (Křenovice u Slavkova)
- ☛ **PASS** (Zlín)
- ☛ **DOSTAVNÍK** (Chotěboř)
- ☛ **ŠVÉDOVA TROJKA** (Moravský Krumlov)
- ☛ **ZHASNI** (Nový Bor)
- ☛ **FALEŠNÁ KARTA** (Nové Město na Moravě)
- ☛ **STRÁNÍCI** (Český Jiřetín)
- ☛ **BEZEFŠEHO** (Praha)
- ☛ **EPY DE MYE** (České Budějovice)

moderují Blanka Prudilová a Michal Odložilík

celodenní vstupné 100,- Kč, děti do 140 cm zdarma
v ceně možnost stanování ve vlastních stanech
www.drevohostice.cz

Sportovní den
na novém hřišti u školy

